

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/625 AL COMISIEI

din 5 martie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) 2017/1430

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 48, articolul 49 alineatul (3), articolul 65, articolul 73, articolul 96 alineatul (4), articolul 97 alineatul (6), articolul 98 alineatul (5), articolul 100 alineatul (2), articolul 101 alineatul (5), articolul 103 alineatul (3), articolul 106 alineatul (3), articolul 121, articolul 168, articolul 194 alineatul (3) și articolul 196 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului ⁽²⁾, care a fost codificat ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului ⁽³⁾, a creat un sistem specific Uniunii pentru protecția mărcilor obținută la nivelul Uniunii pe baza unei cereri depuse la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală („Oficiul”).
- (2) Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 a aliniat competențele conferite Comisiei prin regulamentul respectiv cu articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pentru a fi în conformitate cu noul cadru juridic rezultat în urma acestei alinieri, au fost adoptate Regulamentul delegat (UE) 2017/1430 al Comisiei ⁽⁵⁾ și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1431 al Comisiei ⁽⁶⁾.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 a fost codificat ca Regulamentul (UE) 2017/1001. Din motive de claritate și de simplificare, trimerile din regulamentul delegat ar trebui să reflecte renumerotarea articolelor care rezultă din această codificare a actului de bază corespunzător. Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2017/1430 ar trebui abrogat, iar dispozițiile din respectivul regulament delegat ar trebui stabilite în prezentul regulament cu trimeri actualizate la Regulamentul (UE) 2017/1001.

⁽¹⁾ JO L 154, 16.6.2017, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, 14.1.1994, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 341, 24.12.2015, p. 21).

⁽⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/1430 al Comisiei din 18 mai 2017 de completare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2868/95 și (CE) nr. 216/96 ale Comisiei (JO L 205, 8.8.2017, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1431 al Comisiei din 18 mai 2017 de stabilire a normelor de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca Uniunii Europene (JO L 205, 8.8.2017, p. 39).

- (4) Normele procedurale privind opoziția ar trebui să asigure examinarea și înregistrarea eficace, eficientă și promptă a cererilor de mărci UE de către Oficiu, utilizând o procedură care este transparentă, aprofundată, corectă și echitabilă. Pentru a consolida securitatea juridică și claritatea, normele procedurale privind opoziția ar trebui să ia în considerare motivele relative extinse de refuz prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/1001, în special în ceea ce privește cerințele pentru admisibilitatea și justificarea procedurilor de opoziție, și ar trebui să fie ajustate pentru a reflecta cât mai bine jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și practica actuală a Oficiului.
- (5) Pentru a permite un sistem de mărci mai flexibil, mai coerent și mai modern în Uniune, asigurând în același timp securitatea juridică, este adecvat să se reducă sarcina administrativă a părților în procedurile *inter partes* prin simplificarea cerințelor de justificare a drepturilor anterioare în cauzele în care conținutul probelor relevante este accesibil online dintr-o sursă recunoscută de Oficiu, precum și a cerinței de prezentare a probelor în limba de procedură.
- (6) În scopul clarității și securității juridice, este important să se specifice, într-un mod clar și exhaustiv, cerințele privind modificarea unei cereri de marcă UE.
- (7) Normele procedurale care reglementează decăderea și declararea nulității unei mărci UE ar trebui să asigure faptul că o marcă UE poate fi revocată sau declarată nulă într-un mod eficace și eficient, prin intermediul unor proceduri transparente, detaliate, corecte și echitabile. Pentru o mai mare claritate, coerență, precum și eficacitate și securitate juridică, normele procedurale care se aplică decăderii și declarării nulității unei mărci UE ar trebui să fie aliniate cu cele aplicabile procedurilor de opoziție, fiind reținute numai diferențele care sunt necesare din cauza naturii specifice a procedurilor de decădere și de declarare a nulității. În plus, cererile pentru transferul unei mărci UE înregistrate în numele unui agent neautorizat ar trebui să urmeze aceeași cale procedurală ca procedura de declarare a nulității, servind, în practică, drept o metodă alternativă pentru anularea mărcii.
- (8) În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție ⁽¹⁾, cu excepția cazului în care se prevede altfel, Oficiul dispune de puteri discreționare în ceea ce privește examinarea probelor tardive, prezentate fie în scopul justificării unei opoziții, fie pentru a face dovada utilizării efective a mărcii anterioare în contextul procedurilor de opoziție sau în nulitate. Pentru a asigura securitatea juridică, limitele relevante ale unei astfel de puteri discreționare ar trebui să fie reflectate în mod corespunzător în normele care se aplică procedurilor de opoziție sau de declarare a nulității mărcilor UE.
- (9) Pentru a permite revizuirea eficace, eficientă și, în cadrul domeniului de aplicare al căii de atac definit de către părți, completă a deciziilor luate de către Oficiu în primă instanță, prin intermediul procedurii căii de atac care este transparentă, aprofundată, corectă și imparțială, adecvată pentru natura specifică a dreptului proprietății intelectuale și luând în considerare principiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/1001, este necesar să se consolideze securitatea juridică și previzibilitatea prin clarificarea și specificarea normelor procedurale și a garanțiilor procedurale ale părților, în special în cazul în care un pârât utilizează dreptul de a formula un recurs incident.
- (10) Pentru a asigura o organizare eficace și eficientă a camerelor de recurs, președintele, președinții și membrii camerelor de recurs, în exercițiul funcțiilor lor respective conferite acestora prin Regulamentul (UE) 2017/1001 și prin prezentul regulament, ar trebui să asigure un nivel ridicat de calitate și de coerență a deciziilor luate în mod independent de către camere în cadrul procedurii de atac, precum și eficacitatea acestei proceduri.
- (11) Pentru a asigura independența președintelui, a președinților și a membrilor camerelor de recurs, astfel cum se prevede la articolul 166 din Regulamentul (UE) 2017/1001, consiliul de administrație ar trebui să ia în considerare articolul menționat atunci când adoptă norme de punere în aplicare adecvate menite să aplice Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.

⁽¹⁾ Hotărârea din 13 martie 2007, cauza C-29/05 P, OHIM/Kaul GmbH, (ARCOL/CAPOL), ECLI:EU:C:2007:162, punctele 42-44; Hotărârea din 18 iulie 2013, New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG/OHIM, (FISHBONE/FISHBONE BEACHWEAR), C-621/11 P, ECLI:EU:C:2013:484, punctele 28-30; Hotărârea din 26 septembrie 2013, Centrotherm Systemtechnik GmbH/OHIM, (CENTROTHERM), C-610/11 P, ECLI:EU:C:2013:593, punctele 85-90 și 110-113; Hotărârea din 3 octombrie 2013, Bernhard Rintisch/OHIM, (PROTI SNACK/PROTI), C-120/12 P, ECLI:EU:C:2013:638, punctele 32, 38 și 39; Hotărârea din 3 octombrie 2013, Bernhard Rintisch/OHIM, (PROTIVITAL/PROTI), C-121/12 P, ECLI:EU:C:2013:639, punctele 33, 39 și 40; Hotărârea din 3 octombrie 2013, Bernhard Rintisch/OHIM, (PROTI ACTIVE/PROTI), C-122/12 P, ECLI:EU:C:2013:628, punctele 33, 39 și 40; Hotărârea din 21 iulie 2016, EUIPO/Xavier Grau Ferrer, C-597/14 P, ECLI:EU:C:2016:579, punctele 26 și 27.

- (12) Pentru a consolida transparența și previzibilitatea procedurii căii de atac, normele de procedură ale camerelor de recurs, prevăzute inițial în Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei ⁽¹⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 216/96 al Comisiei ⁽²⁾, ar trebui să fie precizate într-un text unic și să fie interconectate în mod corespunzător cu normele procedurale aplicabile instanțelor Oficiului ale căror decizii pot face obiectul unor căi de atac.
- (13) Din motive de claritate și securitate juridică, trebuie să se codifice și să se clarifice anumite norme procedurale care se aplică procedurilor orale, în special în legătură cu regimul lingvistic al unor astfel de proceduri. Este adecvat, de asemenea, să se asigure o eficacitate și o flexibilitate sporite prin introducerea posibilității de a lua parte la procedurile orale prin mijloace tehnice și de a înlocui procesele-verbale ale procedurilor orale cu înregistrarea acestora.
- (14) Pentru a simplifica în continuare procedurile și pentru a le face mai coerente, este adecvat să se stabilească structura de bază și formatul probelor care trebuie să fie prezentate Oficiului în toate procedurile, precum și consecințele neprezentării probelor în conformitate cu structura și formatul respectiv.
- (15) Pentru a moderniza sistemul de mărci în Uniune prin adaptarea acestuia la epoca internetului, este necesar, de asemenea, să se furnizeze o definiție a „mijloacelor electronice” în contextul notificărilor, precum și forme de notificare care nu sunt caduce.
- (16) În interesul eficacității, al transparenței și al ușurinței în utilizare, Oficiul ar trebui să pună la dispoziție formulare standard în toate limbile oficiale ale Oficiului, pentru comunicarea în cadrul procedurilor în fața Oficiului, care pot fi completate online.
- (17) Pentru o mai mare claritate, coerență și eficacitate, ar trebui să fie introdusă o dispoziție privind suspendarea procedurii de opoziție, de decădere, de nulitate și a căii de atac, care să prevadă, de asemenea, durata maximă a unei suspendări solicitate de ambele părți.
- (18) Normele care se aplică calculării și duratei termenelor, procedurile pentru revocarea unei decizii sau anularea unei înregistrări în registru, dispozițiile detaliate pentru reluarea procedurilor și detaliile privind reprezentarea înaintea Oficiului trebuie să asigure o funcționare fără dificultăți, eficace și eficientă a sistemului de mărci UE.
- (19) Trebuie să se asigure înregistrarea eficace și eficientă a mărcilor internaționale într-un mod care să fie în deplină concordanță cu normele Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor.
- (20) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1431 și Regulamentul delegat (UE) 2017/1430 au înlocuit normele prevăzute anterior în Regulamentele (CE) nr. 2868/95 și (CE) nr. 216/96, care au fost, așadar, abrogate. În pofida abrogării, este necesar să se continue aplicarea prevederilor specifice din Regulamentele (CE) nr. 2868/95 și (CE) nr. 216/96 în cazul anumitor proceduri care au fost deschise înainte de data la care Regulamentul (UE) 2017/1430 a devenit aplicabil, până la încheierea procedurilor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme care precizează:

- (a) detaliile procedurii pentru depunerea și examinarea unei opoziții la înregistrarea unei mărci UE la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală („Oficiul”);
- (b) detaliile procedurii aplicabile pentru modificarea unei cereri pentru o marcă UE;
- (c) detaliile privind procedura de decădere și de declarare a nulității unei mărci UE, precum și privind transferul unei mărci UE înregistrate în numele unui agent neautorizat;
- (d) conținutul oficial al cererii de introducere a căii de atac și procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac, conținutul și forma oficială a deciziilor camerelor de recurs și rambursarea taxelor pentru calea de atac, detaliile privind organizarea camerelor de recurs, precum și condițiile în care deciziile asupra căilor de atac sunt luate de un singur membru;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, 15.12.1995, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 216/96 al Comisiei din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci și desene și modele industriale) (JO L 28, 6.2.1996, p. 11).

- (e) dispozițiile detaliate pentru procedurile orale și pentru obținerea de probe;
- (f) dispozițiile detaliate pentru notificarea de către Oficiu și normele privind mijloacele de comunicare cu Oficiul;
- (g) detaliile privind calcularea și durata termenelor;
- (h) procedura pentru revocarea unei decizii sau pentru anularea unei înregistrări în registrul mărcilor UE;
- (i) dispozițiile detaliate pentru reluarea procedurilor în fața Oficiului;
- (j) condițiile și procedura de numire a unui reprezentant comun, condițiile în care angajații și reprezentanții autorizați depun o autorizație și conținutul autorizației respective, precum și împrejurările în care o persoană poate fi radiată de pe lista reprezentanților autorizați;
- (k) detaliile procedurii privind înregistrările internaționale întemeiate pe o cerere de bază sau o înregistrare de bază în legătură cu o marcă colectivă, o marcă de certificare sau o marcă de garanție, precum și procedura pentru depunerea și examinarea unei opoziții la o înregistrare internațională.

TITLUL II

PROCEDURA DE OPOZIȚIE ȘI DOVADA UTILIZĂRII

Articolul 2

Actul de opoziție

- (1) Un act de opoziție poate fi formulat pe baza existenței uneia sau mai multor mărci anterioare sau a altor drepturi în sensul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2017/1001, cu condiția ca titularii sau persoanele autorizate să formuleze actul în temeiul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2017/1001 să aibă dreptul de a face acest lucru pentru toate mărcile sau drepturile anterioare. În cazul în care o marcă anterioară are mai mult de un titular („coproprietate”) sau în cazul în care un drept anterior poate fi exercitat de mai mult de o persoană, o opoziție în temeiul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2017/1001 poate fi formulată de către toți titularii sau persoanele autorizate sau de către oricare dintre aceștia.
- (2) Actul de opoziție cuprinde:
- (a) numărul de dosar al cererii împotriva căreia este formulată opoziția și numele solicitantului de marcă UE;
 - (b) o identificare clară a mărcii sau a dreptului anterior pe care se bazează opoziția, și anume:
 - (i) în cazul în care opoziția se bazează pe o marcă anterioară în sensul articolului 8 alineatul (2) litera (a) sau litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001, numărul dosarului sau numărul de înregistrare a mărcii anterioare, indicarea faptului dacă marca anterioară este înregistrată sau există o cerere de înregistrare a mărcii respective, precum și indicarea statului membru, inclusiv, după caz, a teritoriului Benelux, în care sau pentru care marca anterioară este protejată sau, dacă este cazul, indicarea faptului că este vorba despre o marcă UE;
 - (ii) în cazul în care opoziția se bazează pe o marcă de notorietate în sensul articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001, indicarea statului membru (statelor membre) în care marca este de notorietate și o reprezentare a mărcii;
 - (iii) în cazul în care opoziția se bazează pe absența consimțământului titularului astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, indicarea teritoriului în care marca anterioară este protejată, reprezentarea mărcii și, dacă este cazul, o precizare din care să reiasă dacă marca anterioară este înregistrată sau există o cerere de înregistrare a mărcii respective, în acest caz fiind necesar să se precizeze numărul de depunere sau de înregistrare;
 - (iv) în cazul în care opoziția se bazează pe o marcă anterioară sau pe un alt semn în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001, indicarea tipului sau naturii sale, o reprezentare a mărcii sau semnului anterior și o precizare din care să reiasă dacă dreptul asupra mărcii sau semnului anterior există în întreaga Uniune sau în unul sau mai multe state membre și, în caz afirmativ, precizarea statelor membre respective;
 - (v) în cazul în care opoziția se bazează pe o denumire de origine sau o indicație geografică anterioară în sensul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001, indicarea naturii sale, o reprezentare a denumirii de origine sau a indicației geografice anterioare și o precizare din care să reiasă dacă aceasta este protejată în întreaga Uniune sau în unul sau mai multe state membre și, în caz afirmativ, precizarea respectivelor state membre;
 - (c) motivele pe care se bazează opoziția, prin intermediul unei declarații în acest sens conform căreia sunt îndeplinite cerințele de la articolul 8 alineatul (1), (3), (4), (5) sau (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001 în ceea ce privește fiecare dintre mărcile sau drepturile anterioare invocate de către partea care a formulat opoziția;
 - (d) în cazul unei cereri sau înregistrări a unei mărci anterioare, data de depunere și, dacă sunt disponibile, data de înregistrare și data de prioritate a mărcii anterioare;

- (e) în cazul drepturilor anterioare în temeiul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001, data cererii de înregistrare sau, în cazul în care data nu este disponibilă, data de la care se acordă protecție;
 - (f) în cazul unei cereri sau înregistrări a unei mărci anterioare, o reprezentare a mărcii anterioare, astfel cum a fost înregistrată sau solicitată; în cazul în care marca anterioară apare în culori, reprezentarea va fi în culori;
 - (g) indicarea bunurilor sau serviciilor pe care se bazează fiecare dintre motivele opoziției;
 - (h) în ceea ce privește partea care a formulat opoziția:
 - (i) identificarea părții care a formulat opoziția în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 ⁽¹⁾;
 - (ii) în cazul în care partea care a formulat opoziția a numit un reprezentant sau în cazul în care reprezentarea este obligatorie în temeiul articolului 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, numele și adresa profesională a reprezentantului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
 - (iii) în cazul în care opoziția este formulată de către un licențiat sau de către o persoană care, în temeiul legislației relevante a Uniunii sau al legislației naționale, are dreptul de a exercita un drept anterior, o declarație în acest sens și indicații referitoare la împuternicire sau la dreptul de a depune o opoziție;
 - (i) indicarea bunurilor sau serviciilor care fac obiectul opoziției; în absența unei astfel de indicații, opoziția este considerată a fi îndreptată împotriva tuturor bunurilor sau serviciilor care fac obiectul cererii de marcă UE.
- (3) În cazul în care opoziția se bazează pe mai mult de o marcă anterioară sau un drept anterior, alineatul (2) se aplică pentru fiecare dintre mărcile, semnele, denumirile de origine sau indicațiile geografice respective.
- (4) Actul de opoziție poate conține, de asemenea, o declarație motivată cu privire la motivele, faptele și argumentele pe care se bazează opoziția și probele justificative.

Articolul 3

Utilizarea limbilor în cadrul procedurii de opoziție

Partea care a formulat opoziția sau solicitantul, înainte de data la care se consideră că începe etapa contradictorie a procedurii de opoziție în temeiul articolului 6 alineatul (1), poate să informeze Oficiul că solicitantul și partea care a formulat opoziția au convenit asupra unei alte limbi pentru procedura de opoziție în temeiul articolului 146 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2017/1001. În cazul în care actul de opoziție nu a fost depus în limba respectivă, solicitantul poate cere ca partea care a formulat opoziția să depună o traducere în limba respectivă. O asemenea cerere trebuie să fie primită de către Oficiu cel târziu la data la care se consideră că începe etapa contradictorie a procedurii de opoziție. Oficiul precizează termenul pentru depunerea unei traduceri de către partea care a formulat opoziția. În cazul în care traducerea respectivă nu este depusă sau este depusă cu întârziere, limba procedurii stabilită în conformitate cu articolul 146 din Regulamentul (UE) 2017/1001 („limba de procedură”) rămâne neschimbată.

Articolul 4

Informarea părților la procedura de opoziție

Actul de opoziție și orice document prezentat de partea care a formulat opoziția, precum și orice comunicare adresată uneia dintre părți de către Oficiu înaintea constatării cu privire la admisibilitate sunt trimise de către Oficiu celeilalte părți în scopul informării cu privire la formularea unei opoziții.

Articolul 5

Admisibilitatea opoziției

- (1) În cazul în care taxa de opoziție nu a fost achitată înaintea expirării termenului de opoziție prevăzut la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, actul de opoziție se consideră ca nefiind depus. În cazul în care taxa de opoziție este achitată după expirarea termenului de opoziție, aceasta se rambursează părții care a formulat opoziția.
- (2) În cazul în care actul de opoziție este depus după expirarea termenului de opoziție, Oficiul respinge opoziția ca fiind inadmisibilă.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 al Comisiei din 5 martie 2018 de stabilire a normelor detaliate de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1431 (JO L 104, 24.4.2018, p. 37).

(3) În cazul în care actul de opoziție a fost depus într-o limbă care nu este una dintre limbile oficiale ale Oficiului, astfel cum se solicită în temeiul articolului 146 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001, sau în cazul în care actul nu îndeplinește cerințele de la articolul 2 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) din prezentul regulament și în cazul în care deficiențele respective nu au fost remediate înaintea expirării termenului de opoziție, Oficiul respinge opoziția ca fiind inadmisibilă.

(4) În cazul în care partea care a formulat opoziția nu prezintă o traducere, astfel cum se solicită în temeiul articolului 146 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2017/1001, opoziția este respinsă ca fiind inadmisibilă. În cazul în care partea care a formulat opoziția prezintă o traducere incompletă, partea din actul de opoziție care nu a fost tradusă nu este luată în considerare în examinarea pentru stabilirea admisibilității.

(5) În cazul în care actul de opoziție nu respectă dispozițiile articolului 2 alineatul (2) literele (d)-(h), Oficiul informează partea care a formulat opoziția în consecință și o invită să remedieze deficiențele constatate în termen de două luni. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate în termenul acordat, Oficiul respinge actul de opoziție ca fiind inadmisibil.

(6) Oficiul informează solicitantul cu privire la orice constatare în temeiul alineatului (1) conform căreia actul de opoziție este considerat ca nefiind depus și cu privire la orice decizie de a respinge opoziția pe motive de inadmisibilitate în temeiul alineatelor (2), (3), (4) sau (5). În cazul în care o opoziție este respinsă în toate elementele sale ca fiind inadmisibilă în temeiul alineatelor (2), (3), (4) sau (5), înainte de notificarea prevăzută la articolul 6 alineatul (1), nu se ia nicio decizie cu privire la costuri.

Articolul 6

Deschiderea etapei contradictorii a procedurii de opoziție și închiderea prealabilă a procedurii

(1) În cazul în care opoziția este considerată admisibilă în temeiul articolului 5, Oficiul trimite o comunicare părților informându-le că etapa contradictorie a procedurii de opoziție se consideră deschisă la două luni de la primirea comunicării. Perioada respectivă poate fi extinsă până la un total de 24 de luni în cazul în care ambele părți solicită o prelungire înainte de expirarea termenului de două luni.

(2) În cazul în care, în perioada menționată la alineatul (1), cererea este retrasă sau limitată la bunuri sau servicii care nu fac obiectul opoziției sau Oficiul este informat în legătură cu un acord între părți sau cererea este respinsă în cadrul unor proceduri paralele, procedura de opoziție este închisă.

(3) În cazul în care, în termenul menționat la alineatul (1), solicitantul își limitează cererea eliminând unele dintre bunurile sau serviciile care fac obiectul opoziției, Oficiul invită partea care a formulat opoziția să declare, într-un termen care poate fi stabilit de către Oficiu, dacă își menține opoziția și, în caz afirmativ, împotriva cărora dintre bunurile sau serviciile rămase. În cazul în care partea care a formulat opoziția își retrage opoziția având în vedere limitarea cererii, procedura de opoziție este închisă.

(4) În cazul în care, înaintea expirării termenului menționat la alineatul (1), procedura de opoziție este închisă în temeiul alineatului (2) sau (3), nu se ia nicio decizie cu privire la costuri.

(5) În cazul în care, înaintea expirării termenului menționat la alineatul (1), procedura de opoziție este închisă în urma unei retrageri sau limitări a cererii în temeiul alineatului (2) sau în urma retragerii opoziției în temeiul alineatului (3), taxa de opoziție se rambursează.

Articolul 7

Justificarea opoziției

(1) Oficiul oferă posibilitatea părții care a formulat opoziția să prezinte faptele, probele și argumentele pentru a-și justifica opoziția sau să completeze orice fapte, probe sau argumente care au fost deja prezentate în temeiul articolului 2 alineatul (4). În acest sens, Oficiul specifică un termen de cel puțin două luni începând de la data la care etapa contradictorie a procedurilor de opoziție se consideră deschisă în conformitate cu articolul 6 alineatul (1).

(2) În termenul menționat la alineatul (1), partea care a formulat opoziția depune, de asemenea, probe privind existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcii sale anterioare sau a dreptului său anterior, precum și probe care atestă dreptul său de a formula o opoziție. În special, partea care a formulat opoziția furnizează următoarele probe:

(a) în cazul în care opoziția se bazează pe o marcă anterioară în sensul articolului 8 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001, care nu este o marcă UE, probe privind depunerea sau înregistrarea acesteia, prin prezentarea:

(i) unei copii a certificatului de depunere relevant sau a unui document echivalent de la administrația la care a fost depusă cererea de înregistrare a mărcii, în cazul în care marca nu este încă înregistrată; sau

- (ii) în cazul în care marca anterioară este înregistrată, o copie a certificatului relevant de înregistrare și, după caz, a celui mai recent certificat de reînnoire care arată că termenul de protecție a mărcii se prelungește dincolo de termenul prevăzut la alineatul (1) sau de orice prelungire a acestuia, sau orice document echivalent de la administrația la care a fost înregistrată marca;
- (b) în cazul în care opoziția se bazează pe o marcă de notorietate în sensul articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001, dovada care arată că marca respectivă este de notorietate pe teritoriul corespunzător pentru bunurile sau serviciile indicate în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (g) din prezentul regulament;
- (c) în cazul în care opoziția se bazează pe absența consimțământului titularului astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, probe ale dreptului de proprietate al părții care a formulat opoziția asupra mărcii anterioare și ale relației acesteia cu agentul sau reprezentantul;
- (d) în cazul în care opoziția se bazează pe un drept anterior în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001, probe care să ateste utilizarea dreptului respectiv în comerțul cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local, precum și probe privind achiziția acestuia, permanența sa și domeniul de aplicare al protecției, inclusiv, în cazul în care dreptul anterior este invocat în temeiul legislației unui stat membru, o identificare clară a conținutului legislației naționale pe care se bazează opoziția prin prezentarea de publicații ale dispozițiilor sau jurisprudenței relevante;
- (e) în cazul în care opoziția se bazează pe o denumire de origine sau o indicație geografică anterioară în sensul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001, probe privind achiziția acesteia, permanența sa și domeniul de aplicare al protecției, inclusiv, în cazul în care denumirea de origine sau indicația geografică anterioară este invocată în temeiul legislației unui stat membru, o identificare clară a conținutului legislației naționale pe care se bazează opoziția prin prezentarea de publicații ale dispozițiilor sau jurisprudenței relevante;
- (f) în cazul în care opoziția se bazează pe o marcă ce se bucură de renume în sensul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001, în plus față de dovada menționată la litera (a) a prezentului alineat, probe care să ateste că marca se bucură de renume în Uniune sau în statul membru în cauză pentru bunurile sau serviciile indicate în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (g) din prezentul regulament, precum și probe sau argumente care să arate că utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii pentru care este depusă cererea ar duce la obținerea unor avantaje necuvenite de pe urma caracterului distinctiv sau a reputației mărcii anterioare sau ar fi în detrimentul acestora.
- (3) În cazul în care probele privind depunerea sau înregistrarea drepturilor anterioare menționate la alineatul (2) litera (a) sau, acolo unde este cazul, la alineatul (2) litera (d) sau (e) sau probele privind conținutul legislației naționale relevante sunt accesibile online dintr-o sursă recunoscută de Oficiu, partea care a formulat opoziția poate oferi aceste probe făcând trimitere la sursa respectivă.
- (4) Orice certificate de depunere, de înregistrare sau de reînnoire sau documente echivalente menționate la alineatul (2) litera (a), (d) sau (e), precum și orice dispoziții ale legislației naționale aplicabile care reglementează achiziția de drepturi și domeniul de aplicare al protecției acestora, astfel cum se menționează la alineatul (2) literele (d) și (e), inclusiv probele accesibile online menționate la alineatul (3) sunt prezentate în limba de procedură sau sunt însoțite de o traducere în limba respectivă. Traducerea se prezintă de către partea care a formulat opoziția, din proprie inițiativă, în termenul specificat pentru prezentarea documentului original. Orice alte probe prezentate de partea care a formulat opoziția pentru a justifica opoziția fac obiectul articolului 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626. Traducerile prezentate după expirarea termenului relevant nu sunt luate în considerare.
- (5) Oficiul nu ia în considerare declarațiile scrise sau părți ale acestora care nu au fost prezentate sau care nu au fost traduse în limba de procedură în termenul stabilit de către Oficiu în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 8

Examinarea opoziției

- (1) În cazul în care, până la expirarea perioadei menționate la articolul 7 alineatul (1), partea care a formulat opoziția nu a furnizat probe sau în cazul în care probele furnizate sunt vădit irelevante sau vădit insuficiente pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (2) pentru oricare dintre drepturile anterioare, opoziția se respinge ca fiind nefondată.
- (2) În cazul în care opoziția nu este respinsă în temeiul alineatului (1), Oficiul comunică solicitantului depunerea actului de opoziție de către partea care a formulat opoziția și îl invită să își prezinte observațiile într-o perioadă specificată de către Oficiu.

- (3) În cazul în care solicitantul nu prezintă observații, Oficiul își bazează decizia cu privire la opoziție pe probele primite.
- (4) Observațiile solicitantului sunt comunicate părții care a formulat opoziția și aceasta este invitată, dacă Oficiul consideră necesar, să prezinte un răspuns în termenul stabilit de către Oficiu.
- (5) În cazul în care, după expirarea termenului menționat la articolul 7 alineatul (1), partea care a formulat opoziția prezintă fapte sau probe care completează fapte sau probe relevante prezentate în termenul respectiv și care se raportează la aceeași cerință stabilită la articolul 7 alineatul (2), Oficiul își exercită puterea discreționară în temeiul articolului 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 pentru a decide dacă să accepte respectivele fapte sau probe suplimentare. În acest scop, Oficiul ia în considerare, în special, etapa procedurii și măsura în care faptele sau probele sunt susceptibile, la prima vedere, să fie relevante pentru rezultatul cauzei și eventualitatea existenței unor motive întemeiate pentru prezentarea cu întârziere a faptelor sau probelor.
- (6) Oficiul invită solicitantul să furnizeze observații suplimentare ca răspuns, în cazul în care consideră acest lucru necesar în circumstanțele date.
- (7) În cazul în care opoziția nu este respinsă în temeiul alineatului (1), iar probele prezentate de către partea care a formulat opoziția nu sunt suficiente pentru a justifica opoziția în conformitate cu articolul 7 pentru oricare dintre drepturile anterioare, opoziția se respinge ca fiind nefondată.
- (8) Articolul 6 alineatele (2) și (3) se aplică, *mutatis mutandis*, după data la care etapa contradictorie a procedurii de opoziție este considerată deschisă. În cazul în care solicitantul dorește să își retragă sau să își limiteze cererea contestată, acest lucru se realizează prin intermediul unui document separat.
- (9) În cazurile corespunzătoare, Oficiul poate invita părțile să își limiteze observațiile la aspecte specifice, caz în care Oficiul le permite să prezinte celelalte aspecte într-o etapă ulterioară a procedurii. Oficiul nu are obligația de a informa o parte cu privire la posibilitatea de a oferi anumite fapte sau probe relevante pe care partea respectivă nu le-a oferit anterior.

Articolul 9

Opoziții multiple

- (1) În cazul în care au fost formulate mai multe opoziții în legătură cu aceeași cerere pentru înregistrarea unei mărci UE, Oficiul poate să le examineze într-o procedură unică. Oficiul poate decide ulterior să examineze opozițiile respective în mod separat.
- (2) Atunci când, în urma unei examinări preliminare a uneia sau mai multor opoziții, se constată că marca UE pentru care a fost depusă cererea de înregistrare poate fi neeligibilă pentru înregistrare în ceea ce privește toate produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea sau doar o parte dintre acestea, Oficiul poate suspenda celelalte proceduri de opoziție referitoare la cererea respectivă. Oficiul informează părțile care au formulat opoziții afectate de suspendare cu privire la orice decizii relevante pronunțate în contextul procedurilor aflate în curs de desfășurare.
- (3) Atunci când o decizie de respingere a unei cereri menționate la alineatul (1) este definitivă, procedurile de opoziție care au fost suspendate în conformitate cu alineatul (2) sunt considerate ca fiind încheiate și părțile care au formulat opozițiile în cauză sunt informate în consecință. O astfel de dispoziție este considerată a constitui o cauză în care nu s-a pronunțat o hotărâre în sensul articolului 109 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (4) Oficiul rambursează 50 % din taxa de opoziție achitată de către fiecare parte care a formulat o opoziție și a cărei opoziție este considerată încheiată în conformitate cu alineatul (3), cu condiția ca suspendarea procedurii legate de opoziția respectivă să fi avut loc înainte de începerea etapei contradictorii a procedurii.

Articolul 10

Dovada utilizării

- (1) O cerere de prezentare a dovezii utilizării unei mărci anterioare în temeiul articolului 47 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 este admisibilă în cazul în care aceasta este depusă ca o cerere necondiționată prin intermediul unui document separat, în termenul specificat de către Oficiu în temeiul articolului 8 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) În cazul în care un solicitant a depus o cerere de prezentare a dovezii utilizării unei mărci anterioare care respectă cerințele de la articolul 47 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, Oficiul invită partea care a formulat opoziția să furnizeze dovada solicitată în termenul specificat de către Oficiu. În cazul în care partea care a formulat opoziția nu furnizează nicio dovadă sau motive privind neutilizarea înainte de expirarea termenului sau în cazul în care dovada sau motivele furnizate sunt în mod clar irelevante sau în mod clar insuficiente, Oficiul respinge opoziția în măsura în care aceasta se bazează pe respectiva marcă anterioară.

(3) Indicațiile și dovada utilizării stabilesc locul, durata, amploarea și natura utilizării mărcii anterioare pentru bunurile sau serviciile pentru care este înregistrată și pe care se întemeiază opoziția.

(4) Probele menționate la alineatul (3) se prezintă în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) și cu articolele 63 și 64 și se limitează la prezentarea de documente și elemente justificative precum ambalaje, etichete, liste de prețuri, cataloage, facturi, fotografii, reclamele din presă, precum și declarațiile scrise menționate la articolul 97 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/1001.

(5) O cerere de prezentare a dovezii utilizării poate fi depusă în același timp cu observațiile cu privire la motivele pe care se bazează opoziția. Astfel de observații pot fi depuse, de asemenea, împreună cu observațiile ca răspuns la dovada utilizării.

(6) Atunci când probele furnizate de către partea care a formulat opoziția nu sunt în limba procedurii de opoziție, Oficiul poate solicita părții care a formulat opoziția să prezinte o traducere a probelor respective în limba de procedură în temeiul articolului 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626.

(7) În cazul în care, după expirarea termenului menționat la alineatul (2), partea care a formulat opoziția prezintă indicații sau probe care completează indicațiile sau probele relevante care au fost deja prezentate înainte de expirarea termenului și se raportează la aceeași cerință menționată la alineatul (3), Oficiul își exercită puterea discreționară în temeiul articolului 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 pentru a decide dacă să accepte respectivele indicații sau probe suplimentare. În acest scop, Oficiul ia în considerare, în special, etapa procedurii și dacă indicațiile sau probele sunt susceptibile, la prima vedere, să fie relevante pentru rezultatul cauzei și dacă există motive întemeiate pentru prezentarea cu întârziere a indicațiilor sau probelor.

TITLUL III

MODIFICAREA CERERII

Articolul 11

Modificarea cererii

(1) O solicitare de modificare a unei cereri în temeiul articolului 49 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 conține:

- (a) numărul de dosar al cererii;
- (b) numele și adresa solicitantului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
- (c) indicarea elementului care trebuie modificat în cerere și a elementului respectiv în versiunea modificată;
- (d) în cazul în care modificarea se referă la reprezentarea mărcii, o reprezentare a mărcii astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626.

(2) În cazul în care cerințele pentru modificarea cererii nu sunt îndeplinite, Oficiul informează solicitantul cu privire la deficiența constatată și specifică un termen pentru remedierea acesteia. În cazul în care solicitantul nu remediază deficiența în termenul acordat, Oficiul respinge solicitarea de modificare.

(3) În cazul în care cererea modificată de înregistrare a mărcii este publicată în temeiul articolului 49 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, articolele 2-10 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

(4) Poate fi formulată o singură solicitare de modificare pentru modificarea aceluiași element din două sau mai multe cereri de către același solicitant.

(5) Alineatele (1), (2) și (4) se aplică, *mutatis mutandis*, solicitărilor de corectare a numelui sau a adresei profesionale a unui reprezentant numit de către solicitant.

TITLUL IV

DECĂDERE ȘI NULITATE SAU TRANSFER

Articolul 12

Cerere de decădere sau de declarare a nulității

(1) O cerere de decădere sau de declarare a nulității, în temeiul articolului 63 din Regulamentul (UE) 2017/1001, depusă la Oficiu, conține:

- (a) numărul de înregistrare a mărcii UE pentru care se solicită decăderea sau declararea nulității și numele titularului acesteia;
- (b) motivele pe care se bazează cererea, prin intermediul unei declarații conform căreia cerințele respective prevăzute la articolele 58, 59, 60, 81, 82, 91 sau 92 din Regulamentul (UE) 2017/1001 sunt îndeplinite;
- (c) în ceea ce privește solicitantul:
 - (i) identificarea solicitantului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
 - (ii) în cazul în care solicitantul a numit un reprezentant sau în cazul în care reprezentarea este obligatorie în sensul articolului 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, numele și adresa profesională a reprezentantului, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
- (d) indicarea bunurilor sau serviciilor pentru care se solicită decăderea sau declararea nulității, în absența căreia cererea este considerată a fi îndreptată împotriva tuturor bunurilor sau serviciilor vizate de marca UE contestată.

(2) În plus față de cerințele prevăzute la alineatul (1), o cerere de declarare a nulității bazată pe motive relative conține următoarele:

- (a) în cazul unei cereri în temeiul articolului 60 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, identificarea dreptului anterior pe care se bazează cererea, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament, care se aplică, *mutatis mutandis*, unei astfel de cereri;
- (b) în cazul unei cereri în temeiul articolului 60 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, indicarea naturii dreptului anterior pe care se bazează cererea, reprezentarea acestuia și indicarea faptului dacă respectivul drept anterior există în întreaga Uniune sau în unul sau mai multe state membre și, în caz afirmativ, precizarea respectivelor state membre;
- (c) detaliile în temeiul articolului 2 alineatul (2) literele (d)-(g) din prezentul regulament, care se aplică *mutatis mutandis* unei astfel de cereri;
- (d) în cazul în care cererea este depusă de către un licențiat sau de către o persoană care, în temeiul legislației relevante a Uniunii sau al legislației naționale, are dreptul de a exercita un drept anterior, o indicație privind împuternicirea sau dreptul de a depune cererea.

(3) Atunci când cererea de declarare a nulității în temeiul articolului 60 din Regulamentul (UE) 2017/1001 se bazează pe mai mult de o marcă anterioară sau drept anterior, alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din prezentul articol se aplică pentru fiecare dintre mărcile și drepturile respective.

(4) Cererea poate conține o declarație motivată cu privire la motive, prezentând faptele și argumentele pe care se bazează aceasta și probele justificative.

Articolul 13

Limbi utilizate în cadrul procedurilor de decădere sau de declarare a nulității

Solicitantul care depune cererea de decădere sau de declarare a nulității sau titularul mărcii UE poate informa Oficiul, în termen de două luni de la data primirii de către titularul mărcii UE a notificării menționate la articolul 17 alineatul (1), că s-a convenit utilizarea unei alte limbi de procedură în conformitate cu articolul 146 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2017/1001. În cazul în care cererea nu a fost depusă în limba respectivă, titularul poate cere ca solicitantul să depună o traducere în limba respectivă. O asemenea cerere trebuie să fie primită de către Oficiu înaintea expirării perioadei de două luni de la primirea de către titularul mărcii UE a comunicării menționate la articolul 17 alineatul (1). Oficiul precizează termenul pentru depunerea unei traduceri de către solicitant. În cazul în care traducerea nu este depusă sau este depusă cu întârziere, limba de procedură rămâne neschimbată.

Articolul 14

Informarea părților cu privire la o cerere de decădere sau de declarare a nulității

O cerere de decădere sau de declarare a nulității și orice document prezentat de către solicitant, precum și orice comunicare adresată uneia dintre părți de către Oficiu înaintea constatării cu privire la admisibilitate sunt trimise de către Oficiu celeilalte părți în scopul informării cu privire la depunerea unei cereri de decădere sau de declarare a nulității.

Articolul 15

Admisibilitatea unei cereri de decădere sau de declarare a nulității

(1) În cazul în care taxa solicitată în temeiul articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 nu a fost achitată, Oficiul invită solicitantul să achite taxa într-o perioadă specificată de Oficiu. În cazul în care taxa solicitată nu este achitată în perioada stabilită, Oficiul informează solicitantul că cererea de decădere sau de declarare a nulității este considerată neînregistrată. În cazul în care taxa este achitată după expirarea termenului specificat, aceasta se rambursează solicitantului.

(2) În cazul în care cererea a fost depusă într-o limbă care nu este una dintre limbile oficiale ale Oficiului, astfel cum se solicită în temeiul articolului 146 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau în cazul în care aceasta nu îndeplinește dispozițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a) sau (b) sau, după caz, la articolul 12 alineatul (2) litera (a) sau (b) din prezentul regulament, Oficiul respinge cererea ca fiind inadmisibilă.

(3) În cazul în care traducerea solicitată în temeiul articolului 146 alineatul (7) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/1001 nu este depusă în termen de o lună de la data depunerii unei cereri de decădere sau de declarare a nulității, Oficiul respinge cererea de decădere sau de declarare a nulității ca fiind inadmisibilă.

(4) În cazul în care cererea nu îndeplinește dispozițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (c) și la articolul 12 alineatul (2) litera (c) sau (d), Oficiul informează solicitantul în consecință și îl invită să remedieze deficiențele constatate în termen de două luni. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate înaintea expirării termenului, Oficiul respinge cererea ca fiind inadmisibilă.

(5) Oficiul informează solicitantul și titularul mărcii UE cu privire la orice constatare în temeiul alineatului (1) conform căreia cererea de decădere sau de declarare a nulității este considerată ca fiind neînregistrată și cu privire la orice decizie de a respinge o cerere de decădere sau de declarare a nulității pe motive de inadmisibilitate în temeiul alineatelor (2), (3) sau (4). În cazul în care o cerere de decădere sau de declarare a nulității este respinsă în toate elementele sale ca fiind inadmisibilă în temeiul alineatelor (2), (3) sau (4), nu se ia nicio decizie cu privire la costuri înainte de notificarea prevăzută la articolul 17 alineatul (1).

Articolul 16

Justificarea unei cereri de decădere sau de declarare a nulității

(1) Solicitantul prezintă faptele, probele și argumentele pentru justificarea cererii până la încheierea etapei contradictorii a procedurii de decădere sau de declarare a nulității. În special, solicitantul prezintă următoarele:

- (a) în cazul unei cereri prezentate în temeiul articolului 58 alineatul (1) litera (b) sau (c) sau al articolului 59 din Regulamentul (UE) 2017/1001, fapte, argumente și probe pentru a susține motivele pe care se bazează cererea de decădere sau o cerere de declarare a nulității;
- (b) în cazul unei cereri în temeiul articolului 60 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, probe solicitate la articolul 7 alineatul (2) din prezentul regulament și dispozițiile articolului 7 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*;
- (c) în cazul unei cereri în temeiul articolului 60 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, probe care să ateste achiziția, permanența și domeniul de aplicare al protecției în ceea ce privește dreptul anterior relevant, precum și probe care să ateste că solicitantul este îndreptățit să depună cererea, incluzând, în cazul în care dreptul anterior este invocat în temeiul legislației unui stat membru, o identificare clară a conținutului legislației naționale pe care se bazează prin prezentarea de publicații ale dispozițiilor sau jurisprudenței relevante. În cazul în care probele privind depunerea sau înregistrarea unui drept anterior în temeiul articolului 60 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau probele privind conținutul legislației naționale relevante sunt accesibile online dintr-o sursă recunoscută de Oficiu, solicitantul poate oferi aceste probe făcând trimitere la sursa respectivă.

(2) Probele privind depunerea, înregistrarea sau reînnoirea unor drepturi anterioare sau, dacă este cazul, privind conținutul legislației naționale relevante, inclusiv probele accesibile online menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), se depun în limba de procedură sau sunt însoțite de o traducere în limba respectivă. Traducerea este prezentată de către solicitant, din proprie inițiativă, în termen de o lună de la depunerea unor astfel de probe. Orice alte probe prezentate de către solicitant pentru a justifica cererea sau, în cazul unei cereri de decădere în temeiul articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001, de către titularul mărcii UE contestate fac obiectul articolului 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626. Traducerile prezentate după expirarea termenului relevant nu sunt luate în considerare.

Articolul 17

Examinarea fondului unei cereri de decădere sau de declarare a nulității

(1) În cazul în care cererea este considerată admisibilă în temeiul articolului 15, Oficiul trimite o comunicare părților prin care le informează că etapa contradictorie a procedurii de decădere sau de declarare a nulității este deschisă și invită titularul mărcii UE să depună observații într-o perioadă specificată.

(2) În cazul în care Oficiul a invitat o parte în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 să depună observații într-o perioadă specificată, iar partea respectivă nu depune nicio observație în perioada respectivă, Oficiul încheie etapa contradictorie a procedurii și își întemeiază decizia cu privire la decădere sau nulitate pe baza probelor primite.

(3) În cazul în care solicitantul nu a prezentat faptele, argumentele sau probele necesare pentru a justifica cererea, aceasta se respinge ca fiind nefondată.

(4) Fără a aduce atingere articolului 62, toate observațiile depuse de către părți se transmit celeilalte părți vizate.

(5) În cazul în care titularul renunță la marca UE sub rezerva unei cereri menționate la articolul 12 pentru a acoperi numai bunurile sau serviciile care nu fac obiectul cererii sau în cazul în care marca UE este revocată sau declarată nulă într-o procedură paralelă sau expiră, procedura este închisă, cu excepția cazului în care se aplică articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau a cazului în care solicitantul prezintă un interes legitim de a obține o decizie privind fondul.

(6) În cazul în care solicitantul renunță parțial la marca UE prin eliminarea unora dintre bunurile sau serviciile care fac obiectul opoziției, Oficiul invită solicitantul să declare, într-un termen care poate fi stabilit de către Oficiu, dacă își menține cererea și, în caz afirmativ, împotriva cărora dintre bunurile sau serviciile rămase. În cazul în care solicitantul își retrage cererea având în vedere renunțarea sau în cazul în care Oficiul este informat în legătură cu un acord între părți, procedura este închisă.

(7) În cazul în care titularul dorește să renunțe la marca UE contestată, el face acest lucru prin intermediul unui document separat.

(8) Articolul 8 alineatul (9) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 18

Cereri multiple de decădere sau de declarare a nulității

(1) În cazul în care au fost depuse mai multe cereri de decădere sau de declarare a nulității în legătură cu aceeași marcă UE, Oficiul le poate examina în cadrul unei proceduri unice. Oficiul poate decide ulterior să examineze cererile respective în mod separat.

(2) Articolul 9 alineatele (2), (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 19

Dovada utilizării în legătură cu o cerere de decădere sau de declarare a nulității

(1) În cazul unei cereri de decădere în baza articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001, Oficiul invită titularul mărcii UE să prezinte dovada utilizării cu bună-credință a mărcii respective sau motive întemeiate pentru neutilizare, într-o perioadă specificată de către Oficiu. În cazul în care titularul nu prezintă dovada utilizării cu bună-credință sau motivele neutilizării înaintea expirării perioadei de timp sau în cazul în care dovada sau motivele furnizate sunt în mod clar insuficiente sau în mod clar irelevante, marca UE se revocă. Articolul 10 alineatele (3), (4), (6) și (7) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

(2) O solicitare de prezentare a dovezii utilizării în temeiul articolului 64 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 este admisibilă în cazul în care titularul mărcii UE o prezintă ca o solicitare necondiționată în cadrul unui document separat, în termenul specificat de către Oficiu în temeiul articolului 17 alineatul (1) din prezentul regulament. Atunci când titularul mărcii UE a depus o cerere de prezentare a dovezii utilizării unei mărci anterioare sau a motivelor întemeiate pentru neutilizare în conformitate cu cerințele articolului 64 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, Oficiul invită persoana care a formulat cererea de declarare a nulității să furnizeze dovada solicitată în termenul specificat de către Oficiu. În cazul în care solicitantul unei cereri de declarare a nulității nu prezintă dovada utilizării cu bună-credință sau motivele neutilizării înainte expirării perioadei de timp sau motivele furnizate sunt în mod clar insuficiente sau în mod clar irelevante, Oficiul respinge cererea de declarare a nulității în măsura în care aceasta se bazează pe respectiva marcă anterioară. Articolul 10 alineatele (3)-(7) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 20

Cerere de transfer

(1) În cazul în care titularul unei mărci solicită, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001, un transfer în loc de declararea nulității, dispozițiile articolelor 12-19 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

(2) În cazul în care o cerere de transfer în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 este aprobată integral sau în parte de către Oficiu sau de către o instanță pentru mărci UE, iar decizia sau hotărârea rămâne definitivă, Oficiul asigură faptul că transferul parțial sau integral al mărcii UE rezultat este înscris în registru și publicat.

TITLUL V

CĂI DE ATAC

Articolul 21

Cerere de introducere a căii de atac

(1) O cerere de introducere a căii de atac depusă în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 conține următoarele:

- (a) numele și adresa reclamantului, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
- (b) în cazul în care reclamantul a desemnat un reprezentant, numele și adresa profesională a reprezentantului, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
- (c) în cazul în care reprezentarea reclamantului este obligatorie în temeiul articolului 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, numele și adresa profesională a reprezentantului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
- (d) identificarea clară și fără ambiguitate a deciziei care face obiectul căii de atac, indicându-se data la care a fost emisă și numărul de înregistrare al procedurilor la care se referă decizia care face obiectul căii de atac;
- (e) în cazul în care decizia care face obiectul căii de atac este contestată numai parțial, identificarea clară și fără ambiguitate a bunurilor sau serviciilor în legătură cu care este contestată decizia care face obiectul căii de atac.

(2) În cazul în care cererea de introducere a căii de atac este formulată în altă limbă oficială a Uniunii decât limba de procedură, reclamantul furnizează o traducere a acesteia, în termen de patru luni de la data notificării deciziei care face obiectul căii de atac.

(3) În cazul în care, în procedurile *ex parte*, decizia care face obiectul căii de atac a fost pronunțată într-o altă limbă oficială decât limba de procedură, reclamantul poate depune o cerere de introducere a căii de atac fie în limba de procedură, fie în limba în care a fost pronunțată decizia care face obiectul căii de atac; în ambele cazuri, limba utilizată pentru cererea de introducere a căii de atac devine limba de procedură pentru calea de atac și alineatul (2) nu se aplică.

(4) De îndată ce a fost depusă cererea de introducere a căii de atac în procedura *inter partes*, acest lucru se aduce la cunoștința părâtului.

Articolul 22

Memoriul de expunere a motivelor

- (1) Un memoriu în care se prezintă motivele căii de atac, depus în temeiul articolului 68 alineatul (1) a patra teză din Regulamentul (UE) 2017/1001, conține identificarea clară și lipsită de ambiguitate a următoarelor informații:
- (a) procedura căii de atac la care se referă, prin indicarea numărului corespunzător al căii de atac sau a deciziei care face obiectul căii de atac în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 21 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament;
 - (b) motivele căii de atac pe baza cărora se solicită anularea deciziei contestate, în limitele identificate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (e) din prezentul regulament;
 - (c) faptele, probele și argumentele pentru susținerea motivelor invocate, prezentate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 55 alineatul (2).
- (2) Memoriul de expunere a motivelor se depune în limba de procedură a căii de atac, astfel cum a fost stabilită în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) și (3). În cazul în care memoriul de expunere a motivelor se depune într-o altă limbă oficială a Uniunii, reclamantul trebuie să furnizeze o traducere în termen de o lună de la data depunerii memoriului inițial.

Articolul 23

Admisibilitatea unei căi de atac

- (1) Camera de recurs respinge o cale de atac ca fiind inadmisibilă în oricare dintre următoarele situații:
- (a) în cazul în care cererea de introducere a căii de atac nu a fost depusă în termen de două luni de la data notificării deciziei care face obiectul căii de atac;
 - (b) în cazul în care calea de atac nu respectă dispozițiile prevăzute la articolele 66 și 67 din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau cu cele prevăzute la articolul 21 alineatul (1) litera (d) și la articolul 21 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament, cu excepția cazului în care deficiențele respective sunt remediate în termen de patru luni de la data notificării deciziei care face obiectul căii de atac;
 - (c) în cazul în care cererea de introducere a căii de atac nu respectă cerințele prevăzute la articolul 21 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (e), iar reclamantul, în pofida faptului că a fost informat de către camera de recurs, nu a remediat deficiențele respective în termenul specificat de camera de recurs în acest sens;
 - (d) în cazul în care memoriul de expunere a motivelor nu a fost depus în termen de patru luni de la data notificării deciziei care face obiectul căii de atac;
 - (e) în cazul în care memoriul de expunere a motivelor nu respectă cerințele prevăzute la articolul 22 alineatul (1) literele (a) și (b), iar reclamantul, în pofida faptului că a fost informat de către camera de recurs, nu a remediat deficiențele respective în termenul specificat de camera de recurs în acest sens sau nu a depus traducerea memoriului de expunere a motivelor în termen de o lună de la data depunerii memoriului inițial în conformitate cu articolul 22 alineatul (2).
- (2) În cazul în care calea de atac pare a fi inadmisibilă, președintele camerei de recurs la care a fost alocat dosarul cauzei în temeiul articolului 35 alineatul (1) poate solicita camerei de recurs să hotărască fără întârziere asupra admisibilității căii de atac înainte de informarea părâtului cu privire la cererea de introducere a căii de atac sau memoriul de expunere a motivelor, după caz.
- (3) Camera de recurs declară că o cale de atac este considerată ca nefiind depusă în cazul în care taxa pentru calea de atac a fost achitată după expirarea termenului prevăzut la articolul 68 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001. Într-un astfel de caz, se aplică alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 24

Memoriu în răspuns

- (1) În procedura *inter partes*, părâtul poate depune un memoriu în răspuns în termen de două luni de la data informării cu privire la memoriul de expunere a motivelor al reclamantului. În împrejurări excepționale, termenul poate fi prelungit pe baza solicitării motivate a părâtului.

(2) Memoriul în răspuns conține numele și adresa pârâtului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 și respectă *mutatis mutandis* condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), la articolul 22 alineatul (1) literele (a) și (c) și la articolul 22 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 25

Recurs incident

(1) În cazul în care pârâtul solicită o decizie de anulare sau de modificare a deciziei contestate cu privire la un punct care nu fost invocat în calea de atac, în temeiul articolului 68 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, respectivul recurs incident se depune în termenul pentru depunerea unui răspuns în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) Recursul incident se depune printr-un document distinct de memoriul în răspuns.

(3) Recursul incident conține numele și adresa pârâtului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 și respectă *mutatis mutandis* condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (1) literele (b)-(e) și la articolul 22 din prezentul regulament.

(4) Un recurs incident se respinge ca fiind inadmisibil în oricare dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care acesta nu a fost depus în termenul prevăzut la alineatul (1);

(b) în cazul în care acesta nu a fost depus respectând cerințele prevăzute fie la alineatul (2), fie la articolul 21 alineatul (1) litera (d);

(c) în cazul în care acesta nu respectă cerințele menționate la alineatul (3), iar pârâtul, în pofida faptului că a fost informat de către camera de recurs, nu a remediat deficiențele în termenul specificat de camera de recurs în acest sens sau nu a depus traducerea recursului incident și a memoriului de expunere a motivelor corespunzător în termen de o lună de la data depunerii documentului inițial.

(5) Reclamantul este invitat să prezinte observații cu privire la recursul incident al pârâtului în termen de două luni de la data informării reclamantului. În circumstanțe excepționale, termenul respectiv poate fi prelungit de către camera de recurs pe baza solicitării motivate a reclamantului. Articolul 26 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 26

Memoriu în replică și memoriu în duplică în procedura *inter partes*

(1) În urma solicitării motivate a reclamantului, depusă în termen de două săptămâni de la notificarea memoriului în răspuns, camera de recurs poate, în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, să autorizeze reclamantul să completeze memoriul de expunere a motivelor cu un memoriu în replică în termenul specificat de camera de recurs.

(2) În acest caz, camera de recurs autorizează, de asemenea, pârâtul să completeze memoriul în răspuns cu un memoriu în duplică în termenul specificat de camera de recurs.

Articolul 27

Examinarea căii de atac

(1) În procedurile *ex parte* și cu privire la bunurile sau serviciile care fac parte din obiectul căii de atac, camera de recurs, în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, procedează în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2017/1001 atunci când invocă un motiv de refuz pentru cererea de înregistrare a mărcii care nu a fost invocat deja în decizia care face obiectul căii de atac în aplicarea dispoziției respective.

(2) În procedurile *inter partes*, examinarea căii de atac și, după caz, a recursului incident este limitată la motivele invocate în memoriul de expunere a motivelor și, după caz, în recursul incident. Chestiunile de drept care nu au fost invocate de către părți se examinează de către camera de recurs numai în cazul în care acestea se referă la cerințe procedurale esențiale sau în cazul în care este necesară soluționarea acestora pentru a asigura aplicarea corectă a Regulamentului (UE) 2017/1001 având în vedere faptele, probele și argumentele prezentate de către părți.

(3) Examinarea căii de atac include următoarele cereri sau solicitări, cu condiția ca acestea să fi fost invocate în memoriul de expunere a motivelor căii de atac sau, după caz, în recursul incident și cu condiția ca acestea să fi fost invocate în timp util în procedurile în fața instanței Oficiului care a adoptat decizia care face obiectul căii de atac:

- (a) caracterul distinctiv dobândit prin utilizare, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (3) și la articolul 59 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001;
- (b) recunoașterea mărcii anterioare pe piață, dobândită prin utilizare în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001;
- (c) dovada utilizării în temeiul articolului 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau al articolului 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001.

(4) În conformitate cu articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, camera de recurs poate accepta fapte sau probe prezentate pentru prima dată în fața acesteia numai în cazul în care respectivele fapte sau probe îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) acestea sunt susceptibile, la prima vedere, să fie relevante pentru rezultatul cauzei; și
- (b) acestea nu au fost prezentate în timp util din motive întemeiate, în special în cazul în care doar completează fapte sau probe relevante care au fost deja prezentate în timp util sau sunt depuse pentru a contesta constatările făcute sau examinate din proprie inițiativă de prima instanță în decizia care face obiectul căii de atac.

(5) Camera de recurs, cel târziu în decizia sa privind calea de atac și, după caz, recursul incident, decide asupra cererilor de restrângere, de divizare a mărcii contestate sau de renunțare parțială la marca contestată respectivă, formulate în timpul procedurii căii de atac de către solicitant sau titular în conformitate cu articolele 49, 50 sau 57 din Regulamentul (UE) 2017/1001. În cazul în care camera de recurs acceptă restrângerea, divizarea sau renunțarea parțială, aceasta informează în consecință, fără întârziere, departamentul însărcinat cu înregistrarea și departamentele care se ocupă de procedurile paralele care implică aceeași marcă.

Articolul 28

Comunicările camerei de recurs

(1) Comunicările camerei de recurs în timpul examinării căii de atac sau în vederea facilitării unei soluționări amiabile a procedurilor sunt pregătite de către raportor și sunt semnate de către raportor în numele camerei de recurs, în acord cu președintele camerei de recurs.

(2) În cazul în care camera de recurs comunică cu părțile în ceea ce privește avizul său provizoriu privind chestiuni de fapt sau de drept, aceasta precizează că nu are obligații juridice în temeiul unei astfel de comunicări.

Articolul 29

Observații cu privire la aspecte de interes comun

Camera de recurs, din proprie inițiativă sau la solicitarea scrisă motivată a directorului executiv al Oficiului, poate invita directorul executiv să prezinte observații cu privire la aspecte de interes comun care apar în timpul procedurii pendinte în fața acesteia. Părțile au dreptul să își prezinte comentariile cu privire la astfel de observații ale directorului executiv.

Articolul 30

Redeschiderea examinării motivelor absolute

(1) În cazul în care, în procedurile *ex parte*, camera de recurs consideră că poate fi aplicat un motiv absolut pentru refuz în cazul bunurilor sau serviciilor menționate în cererea de înregistrare a mărcii care nu fac parte din obiectul căii de atac, aceasta informează în acest sens examinatorul competent să examineze cererea respectivă, care poate decide să redeschidă examinarea în temeiul articolului 45 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 în ceea ce privește bunurile sau serviciile respective.

(2) În cazul în care o decizie a diviziei de opoziție face obiectul unei căi de atac, camera de recurs, prin intermediul unei decizii motivate provizorii și fără a aduce atingere articolului 66 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, poate să suspende procedura căii de atac și să înainteze cererea contestată examinatorului competent să examineze cererea respectivă, cu recomandarea de a redeschide examinarea în temeiul articolului 45 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, în cazul în care consideră că un motiv absolut pentru refuz se aplică totalității sau unei părți a bunurilor sau serviciilor menționate în cererea de înregistrare a mărcii.

(3) În cazul în care cererea contestată a fost înaintată în aplicarea alineatului (2), examinatorul informează camera de recurs, fără întârziere, cu privire la faptul dacă examinarea cererii contestate a fost sau nu redeschisă. În cazul în care examinarea a fost redeschisă, procedura căii de atac rămâne suspendată până când este luată decizia examinatorului și, în cazul în care cererea contestată este respinsă complet sau parțial, până când decizia examinatorului în acest sens rămâne definitivă.

Articolul 31

Examinarea unei căi de atac ca o chestiune prioritară

(1) La cererea motivată a reclamantului sau a pârâtului și în urma audierii celeilalte părți, camera de recurs, luând în considerare urgența deosebită și circumstanțele cauzei, poate decide să examineze calea de atac ca o chestiune prioritară, fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 23 și 26, inclusiv dispozițiile privind termenele.

(2) Cererea de examinare a căii de atac cu prioritate poate fi depusă oricând în cursul procedurii căii de atac. Ea se depune într-un document separat și se justifică prin probe cu privire la urgența și circumstanțele deosebite ale cauzei.

Articolul 32

Conținutul formal al deciziei camerei de recurs

Decizia camerei de recurs cuprinde:

- (a) o declarație care atestă că aceasta este pronunțată de camerele de recurs;
- (b) data pronunțării deciziei;
- (c) numele părților și ale reprezentanților acestora;
- (d) numărul căii de atac la care se referă aceasta și o identificare a deciziei care face obiectul procedurii căii de atac în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 21 alineatul (1) litera (d);
- (e) o indicație în ceea ce privește alcătuirea camerei de recurs;
- (f) numele și, fără a aduce atingere articolului 39 alineatul (5), semnătura președintelui și a membrilor care au participat la decizie, inclusiv indicarea persoanei care a acționat ca raportor în cauză sau, în cazul în care decizia a fost emisă de un singur membru, numele și semnătura membrului care a luat decizia;
- (g) numele și semnătura grefierului sau, după caz, a membrului grefei care semnează în numele grefierului;
- (h) un rezumat al faptelor și argumentelor prezentate de către părți;
- (i) o declarație a motivelor pentru care a fost luată decizia;
- (j) dispozitivul, inclusiv, dacă este cazul, o decizie cu privire la cheltuieli.

Articolul 33

Restituirea taxei pentru calea de atac

Taxa pentru calea de atac se rambursează din ordinul camerei de recurs în oricare dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care calea de atac este considerată ca nefiind depusă, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (UE) 2017/1001;

- (b) în cazul în care forul de decizie al Oficiului care a adoptat decizia contestată acordă revizuirea în temeiul articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau revocă decizia contestată în aplicarea articolului 103 din Regulamentul (UE) 2017/1001;
- (c) în cazul în care, în urma redeschiderii procedurii de examinare în sensul articolului 45 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 pe baza recomandării camerei de recurs în temeiul articolului 30 alineatul (2) din prezentul regulament, cererea contestată a fost respinsă prin decizia finală a examinatorului și prin urmare, calea de atac a rămas fără obiect;
- (d) în cazul în care camera de recurs consideră o astfel de rambursare echitabilă ca urmare a unei încălcări procedurale substanțiale.

Articolul 34

Revizuirea și revocarea deciziei care face obiectul căii de atac

- (1) În cazul în care, în cadrul procedurilor *ex parte*, calea de atac nu este respinsă în temeiul articolului 23 alineatul (1), camera de recurs înaintează cererea de introducere a căii de atac și expunerea motivelor către instanța Oficiului care a adoptat decizia contestată în sensul articolului 69 din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (2) În cazul în care instanța Oficiului care a adoptat decizia care face obiectul căii de atac decide să acorde revizuirea în temeiul articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, aceasta informează camera de recurs fără întârziere.
- (3) În cazul în care instanța Oficiului care a adoptat decizia care face obiectul căii de atac a inițiat procedura de revocare a deciziei care face obiectul căii de atac în temeiul articolului 103 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, aceasta informează camera de recurs fără întârziere în sensul articolului 71 din prezentul regulament. De asemenea, aceasta informează camera de recurs fără întârziere în legătură cu rezultatul final al procedurii respective.

Articolul 35

Alocarea dosarului căii de atac unei camere și desemnarea unui raportor

- (1) De îndată ce cererea de introducere a căii de atac este depusă, președintele camerelor alocă respectivul dosar unei camere de recurs în conformitate cu criteriile obiective stabilite de prezidiul camerelor de recurs menționat la articolul 166 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (2) Pentru fiecare cauză alocată unei camere de recurs în temeiul alineatului (1), președintele acesteia desemnează un membru al respectivei camere de recurs sau pe președintele acesteia ca raportor.
- (3) În cazul în care o cauză este de competența unui singur membru în temeiul articolului 36 alineatul (1), camera de recurs însărcinată cu cauza desemnează raportorul ca singur membru în temeiul articolului 165 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (4) În cazul în care o decizie a unei camere de recurs cu privire la o cauză a fost anulată sau modificată printr-o hotărâre finală a Tribunalului sau, după caz, a Curții de Justiție, președintele camerelor de recurs, în scopul executării respectivei hotărâri în conformitate cu articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001, realocă dosarul cauzei în temeiul alineatului (1) din prezentul articol unei camere de recurs care nu este formată din membrii care au adoptat decizia anulată, cu excepția cazului în care cauza este deferită camerei de recurs extinse („Marea Cameră”) sau a cazului în care decizia anulată a fost luată de către Marea Cameră.
- (5) Atunci când sunt formulate mai multe căi de atac împotriva aceleiași decizii, respectivele căi de atac se examinează în cadrul aceleiași proceduri. În cazul în care sunt introduse căi de atac care implică aceleași părți împotriva unor decizii separate privind aceeași marcă sau în cazul în care căile de atac au în comun alte elemente de fapt sau de drept relevante, respectivele căi de atac pot fi examinate în cadrul unor proceduri conexe, cu consimțământul părților.

Articolul 36

Cauze care sunt de competența unui singur membru

- (1) Camera de apel însărcinată cu cauza poate desemna un singur membru în sensul articolului 165 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 în scopul următoarelor decizii:
 - (a) decizii în temeiul articolului 23;

- (b) decizii de închidere a procedurilor căii de atac în urma retragerii, a respingerii, a renunțării sau a anulării mărcii contestate sau anterioare;
 - (c) decizii de închidere a procedurilor căii de atac în urma retragerii opoziției, a cererii de decădere sau de declarare a nulității sau a căii de atac;
 - (d) decizii cu privire la măsuri în temeiul articolului 102 alineatul (1) și al articolului 103 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, cu condiția ca rectificarea sau, după caz, revocarea deciziei cu privire la calea de atac să se refere la o decizie luată de un singur membru;
 - (e) decizii în temeiul articolului 104 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001;
 - (f) decizii în temeiul articolului 109 alineatele (4), (5) și (8) din Regulamentul (UE) 2017/1001;
 - (g) decizii cu privire la căi de atac împotriva deciziilor în proceduri *ex parte* luate pentru motivele prevăzute la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2017/1001, care sunt fie vădit nefondate, fie vădit întemeiate.
- (2) În cazul în care singurul membru consideră că nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (1) sau la articolul 165 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001, acesta retrimite cauza la camera de recurs alcătuită din trei membri prin prezentarea unui proiect de decizie în temeiul articolului 41 din prezentul regulament.

Articolul 37

Sesizarea Marii Camere

- (1) Fără a aduce atingere posibilității de a deferi o cauză Marii Camere în temeiul articolului 165 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, o cameră de recurs însărcinată cu o cauză o înaintează Marii Camere în cazul în care consideră că trebuie să devieze de la interpretarea legislației relevante formulată într-o decizie anterioară a Marii Camere sau în cazul în care observă că au fost emise decizii divergente de către camerele de recurs în ceea ce privește chestiuni de drept susceptibile să afecteze rezultatul cauzei.
- (2) Toate deciziile referitoare la înaintarea dosarelor căilor de atac către Marea Cameră precizează motivele pentru care camera de recurs de trimitere sau, după caz, prezidiul camerelor de recurs consideră că acest lucru este justificat, se comunică părților cauzei și se publică în Jurnalul Oficial al Oficiului.
- (3) Marea Cameră retrimite de îndată cauza camerei de recurs la care aceasta a fost alocată inițial, în cazul în care consideră că nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea inițială.
- (4) Cererile pentru un aviz motivat privind aspecte de drept în temeiul articolului 157 alineatul (4) litera (l) din Regulamentul (UE) 2017/1001 se înaintează Marii Camere în scris, precizează chestiunile de drept pentru care se solicită interpretare și pot indica, de asemenea, opinia directorului executiv cu privire la diferitele posibile interpretări, precum și cu privire la respectivele consecințe juridice și practice ale acestora. Cererea se publică în Jurnalul Oficial al Oficiului.
- (5) În cazul în care o cameră de recurs trebuie să hotărască, într-o cauză pendinte înaintea acesteia, cu privire la același aspect de drept care a fost deja invocat într-o sesizare către Marea Cameră în temeiul articolului 165 alineatul (3) sau al articolului 157 alineatul (4) litera (l) din Regulamentul (UE) 2017/1001, aceasta suspendă procedurile până când Marea Cameră se pronunță sau își emite avizul motivat.
- (6) Grupurile sau organismele care reprezintă fabricanți, producători, prestatori de servicii, comercianți sau consumatori care pot dovedi un interes în rezultatul unei cauze privind o cale de atac sau al unei cereri pentru un aviz motivat înaintate Marii Camere pot depune observații scrise în termen de două luni de la publicarea în Jurnalul Oficial al Oficiului a deciziei de sesizare sau, după caz, a cererii pentru un aviz motivat. Aceștia nu sunt parte la procedura în fața Marii Camere și își suportă singuri propriile costuri.

Articolul 38

Modificarea componenței camerei

- (1) În cazul în care, în urma procedurii orale, componența camerei de recurs este modificată în temeiul articolului 43 alineatele (2) și (3), toate părțile la procedură sunt informate că, la solicitarea oricăreia dintre părți, poate avea loc o nouă procedură orală în fața camerei de recurs în noua componență a acesteia. O nouă procedură orală are loc, de asemenea, în cazul în care noul membru solicită acest lucru și cu condiția ca ceilalți membri ai camerei de recurs să își dea acordul.

(2) Noul membru al camerei de recurs este obligat în aceeași măsură ca ceilalți membri de orice decizie provizorie care a fost deja luată.

Articolul 39

Deliberarea, votarea și semnarea deciziilor

(1) Raportorul prezintă un proiect de decizie celorlalți membri ai camerei de recurs și stabilește un termen rezonabil în care aceștia se pot opune deciziei sau pot solicita modificarea acesteia.

(2) Camera de recurs se reunește pentru a delibera asupra deciziei care urmează să fie luată în cazul în care se dovedește că membrii acesteia nu sunt toți de aceeași opinie. La deliberări participă numai membrii camerei de recurs; președintele camerei de recurs, cu toate acestea, poate autoriza participarea altor membri ai Oficiului, precum greșierul sau interpreți. Deliberările sunt și rămân secrete.

(3) În timpul deliberărilor între membrii camerei de recurs, opinia raportorului se ascultă prima și, în cazul în care raportorul nu este președintele, opinia președintelui se ascultă ultima.

(4) În cazul în care este necesară votarea, se votează în aceeași ordine, cu excepția faptului că președintele votează întotdeauna ultimul. Abținerile nu sunt permise.

(5) Toți membrii camerei de recurs care iau decizia o semnează. Cu toate acestea, în cazul în care camera de recurs a ajuns deja la o decizie finală, iar un membru nu este în măsură să acționeze, respectivul membru nu este înlocuit și președintele semnează decizia în numele acestuia. În cazul în care președintele nu este în măsură să acționeze, membrul camerei de recurs cu cea mai mare vechime, astfel cum se determină în conformitate cu articolul 43 alineatul (1), semnează decizia în numele președintelui.

(6) Alineatele (1)-(5) nu se aplică în cazul în care o decizie urmează să fie luată de către un singur membru în temeiul articolului 165 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 și al articolului 36 alineatul (1) din prezentul regulament. În astfel de cazuri, deciziile sunt semnate de către singurul membru.

Articolul 40

Președintele camerei de recurs

Camera de recurs este prezidată de către un președinte, care are următoarele îndatoriri:

- (a) desemnează un membru al camerei de recurs sau pe sine însuși/însăși ca raportor pentru fiecare cauză alocată respectivei camere de recurs în conformitate cu articolul 35 alineatul (2);
- (b) desemnează, în numele camerei de recurs, raportorul ca singurul membru în temeiul articolului 165 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001;
- (c) solicită camerei de recurs să decidă cu privire la admisibilitatea unei căi de atac în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (d) conduce examinarea preliminară a cauzei efectuată de către raportor în conformitate cu articolul 41 din prezentul regulament;
- (e) prezidează audierile și obținerea de probe și semnează procesul-verbal al acestora.

Articolul 41

Raportorul unei camere de recurs

(1) Raportorul efectuează un studiu preliminar al căii de atac alocate acestuia, pregătește cauza pentru examinare și deliberare de către camera de recurs și redactează decizia care urmează să fie luată de către camera de recurs.

(2) În acest sens, dacă este necesar și sub conducerea președintelui camerei de recurs, raportorul are următoarele îndatoriri:

- (a) invită părțile să-și prezinte observațiile în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001;

- (b) decide cu privire la cererile de prelungire a termenelor și, după caz, stabilește termene în sensul articolului 24 alineatul (1), al articolului 25 alineatul (5) și al articolului 26 din prezentul regulament și cu privire la suspendări în temeiul articolului 71;
- (c) pregătește comunicările în conformitate cu articolul 28 și audierea;
- (d) semnează procesele-verbale ale procedurii orale și ale obținerii de probe.

Articolul 42

Grefă

- (1) O grefă este instituită la camerele de recurs. Aceasta este responsabilă pentru primirea, trimiterea, păstrarea și notificarea tuturor documentelor legate de procedurile în fața camerelor de recurs și pentru compilarea dosarelor relevante.
- (2) Grefa este condusă de către un grefier. Grefierul îndeplinește sarcinile menționate în prezentul articol sub autoritatea președintelui camerelor de recurs, fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (3).
- (3) Grefierul se asigură că sunt respectate toate cerințele și termenele oficiale, prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/1001, în prezentul regulament sau în deciziile prezidiului camerelor de recurs adoptate în conformitate cu articolul 166 alineatul (4) literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001. În acest sens, grefierul are următoarele îndatoriri:
 - (a) semnează deciziile luate de camerele de recurs în ceea ce privește căile de atac;
 - (b) preia și semnează procesele-verbale ale procedurilor orale și ale obținerii de probe;
 - (c) furnizează, fie din proprie inițiativă, fie la cererea camerei de recurs, avize motivate ale camerei de recurs cu privire la cerințele procedurale sau formale, inclusiv cu privire la nereguli în temeiul articolului 23 alineatul (2) din prezentul regulament;
 - (d) înaintează calea de atac, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din prezentul regulament, instanței Oficiului care a adoptat decizia contestată;
 - (e) dispune, în numele camerei de recurs, în cazurile menționate la articolul 33 literele (a) și (b) din prezentul regulament, rambursarea taxei pentru calea de atac.
- (4) Grefierul, în urma delegării din partea președintelui camerelor de recurs, are următoarele îndatoriri:
 - (a) alocă dosarele cauzelor în conformitate cu articolul 35 alineatele (1) și (4);
 - (b) pune în aplicare, în temeiul articolului 166 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001, deciziile prezidiului camerelor de recurs referitoare la desfășurarea procedurilor în fața camerelor de recurs.
- (5) Grefierul, în urma delegării din partea prezidiului camerelor de recurs efectuată în urma propunerii președintelui camerelor de recurs, poate efectua alte sarcini referitoare la desfășurarea procedurilor căii de atac în fața camerelor de recurs și la organizarea activităților acestora.
- (6) Grefierul poate delega sarcinile menționate în prezentul articol unui membru al grefei.
- (7) În cazul în care grefierul se află în imposibilitatea de a acționa în sensul articolului 43 alineatul (4) sau în cazul în care postul de grefier este vacant, președintele camerelor de recurs numește un membru al grefei care efectuează sarcinile grefierului în absența acestuia.
- (8) Membrii grefei sunt conduși de grefier.

Articolul 43

Ordinea vechimii și înlocuirea membrilor și a președinților

- (1) Vechimea președinților și a membrilor se calculează în funcție de data la care aceștia și-au preluat îndatoririle, astfel cum se specifică în actul de numire sau, în lipsa acestuia, astfel cum stabilește consiliul de administrație al Oficiului. În cazul în care, pe baza respectivă, vechimea este egală, ordinea vechimii se determină după vârstă. Președinții și membrii al căror mandat este reînnoit își păstrează continuitatea vechimii.

(2) În cazul în care președintele unei camere de recurs se află în imposibilitatea de a acționa, acesta este înlocuit, pe baza vechimii determinate în conformitate cu alineatul (1), de către membrul cu cea mai mare vechime sau, în cazul în care nu este disponibil niciun membru al respectivei camere de recurs, de către membrul cu cea mai mare vechime dintre ceilalți membri ai camerelor de recurs.

(3) În cazul în care un membru al unei camere de recurs se află în imposibilitatea de a acționa, acesta este înlocuit, pe baza vechimii stabilite în conformitate cu alineatul (1), de către membrul cu cea mai mare vechime din respectiva cameră de recurs sau, în cazul în care nu este disponibil niciun membru din respectiva cameră de recurs, de către membrul cu cea mai mare vechime dintre ceilalți membri ai camerelor de recurs.

(4) În sensul alineatelor (2) și (3), se consideră că președinții și membrii camerelor de recurs se află în imposibilitatea de a acționa în caz de concediu, boală, angajamente inevitabile și excludere în temeiul articolului 169 din Regulamentul (UE) 2017/1001 și al articolului 35 alineatul (4) din prezentul regulament. Se consideră că un președinte se află în imposibilitatea de a acționa și în cazul în care acesta acționează *ad interim* ca președinte al camerelor de recurs în temeiul articolului 47 alineatul (2) din prezentul regulament. În cazul în care funcția de președinte sau de membru este vacantă, funcțiile respective ale acestora sunt exercitate *ad interim* în temeiul dispozițiilor de la alineatele (2) și (3) din prezentul articol în ceea ce privește înlocuirea.

(5) Orice membru care consideră că se află în imposibilitatea de a acționa informează imediat președintele camerei de recurs în cauză. Orice președinte care consideră că se află în imposibilitatea de a acționa informează imediat, în mod simultan, supleantul său, determinat în conformitate cu alineatul (2), și președintele camerelor de recurs.

Articolul 44

Excludere și recuzare

(1) Înainte ca o decizie să fie luată de către o cameră de recurs în temeiul articolului 169 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001, președintele sau membrul în cauză este invitat să prezinte observații cu privire la existența vreunui motiv pentru excludere sau recuzare.

(2) În cazul în care camera de recurs obține informații, dintr-o altă sursă decât membrul în cauză sau o parte la procedură, cu privire la un posibil motiv de excludere sau de recuzare în temeiul articolului 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, se aplică procedura prevăzută la articolul 169 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001.

(3) Procedura vizată se suspendă până la luarea unei decizii cu privire la acțiunea care urmează să fie întreprinsă în temeiul articolului 169 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001.

Articolul 45

Marea Cameră

(1) Lista cu numele tuturor membrilor camerelor de recurs, cu excepția președintelui camerelor de recurs și a președinților fiecărei camere, în scopul extragerii prin rotație a membrilor Marii Camere menționați la articolul 167 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, este întocmită în ordinea vechimii, stabilită în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) din prezentul regulament. În cazul în care o cale de atac a fost înaintată Marii Camere în temeiul articolului 165 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001, Marea Cameră include raportorul desemnat înainte de sesizarea acesteia.

(2) Articolul 40 se aplică președintelui camerelor de recurs care acționează în calitate de președinte al Marii Camere. Articolul 41 se aplică raportorului Marii Camere.

(3) În cazul în care președintele camerelor de recurs se află în imposibilitatea de a acționa în calitate de președinte al Marii Camere, președintele camerelor de recurs este înlocuit în respectiva funcție și, după caz, ca raportor la Marea Cameră, pe baza vechimii stabilite în conformitate cu articolul 43 alineatul (1), de către președintele camerelor de recurs cu cea mai mare vechime. În cazul în care un membru al Marii Camere se află în imposibilitatea de a acționa, respectivul membru este înlocuit de către un alt membru al camerelor de recurs care urmează să fie desemnat în temeiul articolului 167 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 și al alineatului (1) din prezentul articol. Articolul 43 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

- (4) Marea Cameră nu deliberează sau votează cu privire la cauze și procedurile orale nu au loc în fața Marii Camere decât atunci când sunt prezenți șapte dintre membrii acesteia, inclusiv președintele și raportorul acesteia.
- (5) Articolul 39 alineatele (1)-(5) se aplică în cazul deliberării și votării în Marea Cameră. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este decisiv.
- (6) Articolul 32 se aplică deciziilor Marii Camere și, *mutatis mutandis*, avizelor motivate ale acesteia în sensul articolului 157 alineatul (4) litera (l) din Regulamentul (UE) 2017/1001.

Articolul 46

Prezidiul camerelor de recurs

- (1) Prezidiul camerelor de recurs are următoarele îndatoriri:
- (a) decide cu privire la componența camerelor de recurs;
 - (b) determină criteriile obiective pentru alocarea căilor de atac la camerele de recurs și ia hotărâri cu privire la orice conflicte în ceea ce privește aplicarea acestora;
 - (c) la propunerea președintelui camerelor de recurs, stabilește cerințele în materie de cheltuieli ale camerelor de recurs în scopul întocmirii estimărilor cheltuielilor Oficiului;
 - (d) își stabilește regulamentul intern;
 - (e) stabilește norme pentru aplicarea excluderii și a recuzării membrilor în temeiul articolului 169 din Regulamentul (UE) 2017/1001;
 - (f) stabilește instrucțiunile de lucru ale grefei;
 - (g) ia orice altă măsură în scopul exercitării funcțiilor sale de prevedere a normelor și de organizare a activităților camerelor de recurs în temeiul articolului 165 alineatul (3) litera (a) și al articolului 166 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (2) Prezidiul poate delibera în mod valabil numai în cazul în care sunt prezenți cel puțin două treimi dintre membrii acestuia, inclusiv președintele prezidiului și jumătate dintre președinții camerelor de recurs, număr rotunjit prin adăugare, dacă este necesar. Deciziile prezidiului se iau cu majoritatea voturilor. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este decisiv.
- (3) Deciziile adoptate de prezidiu în temeiul articolului 43 alineatul (1), al articolului 45 alineatul (1) și al alineatului (1) literele (a) și (b) din prezentul articol se publică în Jurnalul Oficial al Oficiului.

Articolul 47

Președintele camerelor de recurs

- (1) În cazul în care președintele camerelor de recurs se află în imposibilitatea de a acționa în sensul articolului 43 alineatul (4), funcțiile manageriale și organizatorice conferite președintelui camerelor de recurs prin articolul 166 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sunt exercitate, pe baza vechimii, stabilită în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) din prezentul regulament, de către președintele camerelor de recurs cu cea mai mare vechime.
- (2) În cazul în care funcția de președinte al camerelor de recurs este vacantă, atribuțiile respectivului președinte sunt exercitate *ad interim*, pe baza vechimii, determinată în conformitate cu articolul 43 alineatul (1), de către președintele camerelor de recurs cu cea mai mare vechime.

Articolul 48

Aplicabilitatea în cazul procedurii căii de atac a dispozițiilor referitoare la alte proceduri

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în cadrul prezentului titlu, dispozițiile referitoare la procedura în fața instanței Oficiului care a adoptat decizia care face obiectul căii de atac sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, procedurii căii de atac.

TITLUL VI

PROCEDURA ORALĂ ȘI OBȚINEREA DE PROBE*Articolul 49***Convocarea la procedura orală**

- (1) Părțile sunt convocate la procedura orală prevăzută la articolul 96 din Regulamentul (UE) 2017/1001 și li se atrage atenția asupra dispozițiilor alineatului (3) din prezentul articol.
- (2) Atunci când emite convocările, Oficiul solicită, după caz, ca părțile să furnizeze toate informațiile și documentele relevante înainte de audiere. Oficiul poate invita părțile să se concentreze asupra unuia sau mai multor aspecte specificate în timpul procedurii orale. De asemenea, acesta poate oferi părților posibilitatea de a lua parte la procedura orală prin videoconferință sau alte mijloace tehnice.
- (3) În cazul în care o parte la procedură, care a fost convocată în mod corespunzător la procedura orală înaintea Oficiului, nu se înfățișează, procedura poate continua fără respectiva parte.
- (4) Oficiul se asigură că stadiul cauzei permite pronunțarea unei decizii la încheierea procedurii orale, cu excepția cazului în care există motive care împiedică acest lucru.

*Articolul 50***Limbile procedurii orale**

- (1) Procedura orală se desfășoară în limba de procedură, cu excepția cazului în care părțile convin să utilizeze o altă limbă oficială a Uniunii.
- (2) În cursul procedurii orale, Oficiul poate comunica într-o altă limbă oficială a Uniunii și, la cerere, poate să autorizeze o parte să facă acest lucru cu condiția de a se putea furniza traducerea simultană în limba de procedură. Costurile pentru furnizarea interpretării simultane sunt suportate de către partea care face solicitarea sau de către Oficiu, după caz.

*Articolul 51***Probe orale ale părților, martorilor sau experților și inspecție**

- (1) În cazul în care Oficiul consideră că este necesar să audieze probele orale ale părților, martorilor sau experților sau să efectueze o inspecție, atunci acesta ia o hotărâre provizorie în acest sens care prevede mijlocul prin care intenționează să obțină proba, faptele pertinente care urmează să fie dovedite, precum și data, ora, și locul audierii sau inspecției. În cazul în care audierea probelor orale ale martorilor sau experților este solicitată de către o parte, Oficiul determină în decizia sa perioada în care partea respectivă trebuie să facă cunoscute Oficiului numele și adresele martorilor sau experților.
- (2) Convocările părților, ale martorilor sau ale experților pentru a prezenta probe conțin:
 - (a) un extras al deciziei menționate la alineatul (1), care indică ziua, ora și locul unde se va proceda la audierea dispusă și care prezintă faptele cu privire la care părțile, martorii și experții urmează să fie audiați;
 - (b) numele părților la procedură și detalii privind drepturile pe care le pot invoca martorii sau experții în temeiul articolului 54 alineatele (2)-(5).

Convocările oferă, de asemenea, părților, martorilor sau experților care sunt convocați posibilitatea de a lua parte la procedura orală prin videoconferință sau alte mijloace tehnice.

- (3) Articolul 50 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 52

Mandatul și avizele experților

- (1) Oficiul decide forma în care un aviz urmează să fie prezentat de către un expert.
- (2) Mandatul expertului conține următoarele informații:
 - (a) o descriere precisă a sarcinii expertului;
 - (b) termenul acordat pentru prezentarea avizului expertului;
 - (c) numele părților la procedură;
 - (d) indicații referitoare la drepturile pe care le poate invoca expertul în temeiul articolului 54 alineatele (2), (3) și (4).
- (3) În cazul în care este numit un expert, avizul acestuia este prezentat în limba de procedură sau este însoțit de o traducere în limba respectivă. Un exemplar al oricărui aviz scris și, după caz, al traducerii, se transmite părților.
- (4) Părțile pot recuza numirea unui expert pe motiv de incompetență sau pe baza aceluiași motive pentru care se poate recuza un examinator sau un membru al unei divizii sau al unei camere de recurs în temeiul articolului 169 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001. Orice recuzare a numirii unui expert este prezentată în limba de procedură sau este însoțită de o traducere în limba respectivă. Departamentul în cauză al Oficiului se pronunță asupra recuzării.

Articolul 53

Procesul-verbal al procedurii orale

- (1) Se întocmește procesul-verbal al procedurii orale sau al obținerii de probe orale, care cuprinde:
 - (a) numărul cauzei la care se raportează procedura orală și data procedurii orale;
 - (b) numele funcționarilor Oficiului, ale părților, ale reprezentanților acestora și ale martorilor și experților prezenți;
 - (c) declarațiile și cererile părților;
 - (d) mijloacele de prezentare sau de obținere a probelor;
 - (e) după caz, ordinele sau deciziile emise de către Oficiu.
- (2) Procesele-verbale devin parte din dosarul cererii sau înregistrării mărcii UE relevante. Acestea se comunică părților.
- (3) În cazul în care procedura orală sau obținerea de probe în fața Oficiului sunt înregistrate, înregistrarea înlocuiește procesele-verbale, iar alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 54

Costurile obținerii de probe în procedura orală

- (1) Obținerea de probe de către oficiu poate fi condiționată de plata unei garanții, de către partea care a solicitat obținerea probelor, într-un quantum care este stabilit prin trimiterea la o estimare a costurilor.
- (2) Martorii și experții care au fost convocați de către Oficiu și care se înfățișează înaintea acestuia au dreptul la rambursarea cheltuielilor rezonabile de deplasare și de ședere, în cazul în care sunt suportate astfel de cheltuieli. Un avans pentru astfel de cheltuieli le poate fi acordat de către Oficiu.

(3) Martorii care au dreptul la rambursare în conformitate cu alineatul (2) au dreptul, de asemenea, la o compensație adecvată pentru pierderea veniturilor, iar experții au dreptul la onorarii pentru serviciile lor. Compensația se achită martorilor și experților după ce aceștia și-au îndeplinit îndatoririle sau sarcinile, atunci când respectivii martori și experți au fost convocați de către Oficiu din proprie inițiativă.

(4) Sumele și avansurile pentru cheltuielile care urmează să fie plătite în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) sunt stabilite de către directorul executiv și sunt publicate în Jurnalul Oficial al Oficiului. Sumele sunt calculate pe aceeași bază, astfel cum se prevede în Statutul funcționarilor Uniunii și în Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii, stabilite în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ⁽¹⁾ și în anexa VII la acesta.

(5) Responsabilitatea pentru sumele datorate sau achitate în temeiul alineatelor (1)-(4) îi revine:

- (a) Oficiului, în cazul în care acesta a convocat martorii sau experții din proprie inițiativă;
- (b) părții în cauză, în cazul în care aceasta a solicitat audierea probelor orale ale martorilor sau experților, sub rezerva deciziei privind repartizarea și stabilirea cheltuielilor în temeiul articolelor 109 și 110 din Regulamentul (UE) 2017/1001 și al articolului 18 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626. Respectiva parte este obligată să ramburseze Oficiului orice avans plătit corespunzător.

Articolul 55

Examinarea probelor scrise

(1) Oficiul examinează orice probă furnizată sau obținută în oricare dintre procedurile înaintea acestuia, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a lua o decizie în procedurile în cauză.

(2) Documentele sau alte mijloace de probă sunt incluse în anexele la o declarație care sunt numerotate în ordine crescătoare. Declarația conține un index care indică, pentru fiecare document sau mijloc de probă anexat:

- (a) numărul anexe;
- (b) o scurtă descriere a documentului sau a mijlocului de probă și, după caz, numărul de pagini;
- (c) numărul paginii din declarație unde este menționat documentul sau mijlocul de probă.

Partea care prezintă declarația poate indica, de asemenea, în indexul anexelor, părțile specifice din document pe care le invocă în sprijinul argumentației sale.

(3) În cazul în care declarația sau anexele nu respectă cerințele stabilite la alineatul (2), Oficiul poate invita partea care prezintă declarația să remedieze orice deficiență într-o perioadă specificată de către Oficiu.

(4) În cazul în care deficiența nu este remediată în perioada specificată de către Oficiu și în cazul în care în continuare nu este posibil pentru Oficiu să stabilească în mod clar motivul sau argumentul la care se referă un document sau un mijloc de probă, respectivul document sau mijloc de probă nu este luat în considerare.

TITLUL VII

NOTIFICĂRI DE CĂTRE OFICIU

Articolul 56

Dispoziții generale privind notificările

(1) În procedurile în fața Oficiului, notificările care urmează să fie efectuate de către Oficiu sunt în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 și constau în transmiterea documentului care urmează să fie notificat părților în cauză. Transmiterea poate fi efectuată prin furnizarea accesului electronic la respectivul document.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor măsuri speciale tranzitorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

- (2) Notificările sunt efectuate prin intermediul unuia dintre următoarele mijloace:
- (a) mijloace electronice în temeiul articolului 57;
 - (b) poștă sau curierat în temeiul articolului 58;
 - (c) notificare publică în temeiul articolului 59.
- (3) În cazul în care destinatarul a indicat detalii de contact pentru comunicarea cu acesta prin mijloace electronice, Oficiul alege între mijloacele respective și notificarea prin poștă sau curierat.

Articolul 57

Notificarea prin mijloace electronice

- (1) Notificarea prin mijloace electronice cuprinde transmisia prin cablu, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice, inclusiv prin internet.
- (2) Directorul executiv stabilește detaliile privind mijloacele electronice specifice care urmează să fie utilizate, modalitatea în care mijloacele electronice vor fi utilizate și termenul pentru notificare prin intermediul mijloacelor electronice.

Articolul 58

Notificarea prin poștă sau curierat

- (1) În pofida articolului 56 alineatul (3), deciziile care fac obiectul unui termen pentru introducerea căii de atac, convocările și orice alte documente stabilite de directorul executiv se notifică prin serviciu de curierat sau prin scrisoare recomandată, în ambele cazuri cu confirmare de primire. Toate celelalte notificări se efectuează fie prin serviciu de curierat sau scrisoare recomandată cu sau fără confirmare de primire, fie prin scrisoare obișnuită.
- (2) Prin derogare de la articolul 56 alineatul (3), notificările în legătură cu destinatarii care nu își au nici domiciliul, nici sediul principal sau o unitate industrială ori comercială reală și efectivă în Spațiul Economic European („SEE”) și care nu și-au numit un reprezentant astfel cum se solicită la articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sunt efectuate prin expedierea prin poștă a documentului care trebuie notificat, prin scrisoare obișnuită.
- (3) Atunci când notificarea se efectuează prin serviciu de curierat sau scrisoare recomandată, cu sau fără confirmare de primire, aceasta este considerată ca fiind remisă destinatarului în cea de a zecea zi de la expedierea prin poștă, cu excepția cazului în care scrisoarea nu a ajuns la destinatar sau a ajuns la o dată ulterioară. În cazul unei contestații, îi revine Oficiului sarcina de a stabili faptul că scrisoarea a ajuns la destinație sau data primirii scrisorii de către destinatar, după caz.
- (4) Notificarea prin serviciu de curierat sau scrisoare recomandată este considerată efectuată chiar dacă destinatarul refuză să accepte scrisoarea.
- (5) Notificarea prin scrisoare obișnuită se consideră efectuată în a zecea zi de la expedierea acesteia prin poștă.

Articolul 59

Notificare prin avis public

În cazul în care adresa destinatarului nu poate fi stabilită sau în cazul în care, după cel puțin o încercare, notificarea în conformitate cu articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b) s-a dovedit a fi imposibilă, notificarea se efectuează prin avis public.

Articolul 60

Notificarea reprezentanților

- (1) În cazul în care a fost numit un reprezentant sau în cazul în care solicitantul menționat primul într-o cerere comună este considerat reprezentantul comun în temeiul articolului 73 alineatul (1), notificările sunt adresate reprezentantului numit sau reprezentantului comun respectiv.

(2) În cazul în care o singură parte a numit mai mulți reprezentanți, notificarea se efectuează în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626. În cazul în care mai multe părți au desemnat un reprezentant comun, este suficient ca notificarea documentului să fie adresată reprezentantului comun, într-un singur exemplar.

(3) O notificare sau altă comunicare adresată de către Oficiu unui reprezentant autorizat în mod corespunzător are același efect ca în cazul în care ar fi adresată persoanei reprezentate.

Articolul 61

Nereguli de notificare

Atunci când un document a ajuns la destinatar și Oficiul nu este în măsură să dovedească că acesta a fost notificat în mod corespunzător sau atunci când nu au fost respectate dispozițiile aplicabile notificării acestuia, documentul este considerat notificat la data stabilită ca dată a primirii.

Articolul 62

Notificarea documentelor în cazul mai multor părți la procedură

Documentele care provin de la părți sunt notificate din oficiu celorlalte părți. Notificarea este facultativă în cazul în care documentul nu cuprinde niciun element nou și în cazul în care stadiul în care se află dosarul permite pronunțarea.

TITLUL VIII

COMUNICĂRI SCRISE ȘI FORMULARE

Articolul 63

Comunicări adresate Oficiului în scris sau prin alte mijloace

(1) Cererile de înregistrare a unei mărci UE, precum și alte cereri menționate în Regulamentul (UE) 2017/1001 și toate celelalte comunicări adresate Oficiului sunt transmise în următorul mod:

- (a) prin transmiterea unei comunicări prin mijloace electronice, caz în care indicarea numelui expeditorului este considerată ca fiind echivalentă cu semnătura;
- (b) prin transmiterea către Oficiu a unui exemplar original semnat al documentului în cauză prin poștă sau curierat.

(2) În procedurile în fața Oficiului, data la care comunicarea este primită de către Oficiu este considerată data depunerii sau prezentării acesteia.

(3) În cazul în care o comunicare primită prin mijloace electronice este incompletă sau ilizibilă sau în cazul în care Oficiul are îndoieli serioase în ceea ce privește acuratețea datelor transmise, acesta informează expeditorul în consecință și îl invită, în termenul specificat de către Oficiu, să transmită din nou originalul sau să îl furnizeze în conformitate cu alineatul (1) litera (b). În cazul în care solicitarea respectivă este îndeplinită în decursul perioadei specificate, data primirii documentului retransmis sau a documentului original se consideră a fi data primirii comunicării originale. Cu toate acestea, în cazul în care deficiența se referă la acordarea unei date de înregistrare pentru depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci, se aplică dispozițiile cu privire la data de depunere. În cazul în care solicitarea respectivă nu este îndeplinită în termenul stabilit, comunicarea este considerată ca nefiind primită.

Articolul 64

Anexe la comunicări prin poștă sau curierat

(1) Anexele la comunicări pot fi prezentate pe suporturi de date în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite de către directorul executiv.

(2) În cazul în care o comunicare cu anexe este prezentată în conformitate cu articolul 63 alineatul (1) litera (b) de către o parte în cadrul unei proceduri care implică mai multe părți, partea prezintă atâtea exemplare ale anexelor câte părți există la procedură. Anexele se indexează în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 55 alineatul (2).

*Articolul 65***Formulare**

- (1) Oficiul pune la dispoziția publicului formulare gratuite, care pot fi completate online, în scopul:
- (a) depunerii unei cereri pentru o marcă UE, inclusiv, după caz, cereri pentru rapoarte de cercetare;
 - (b) depunerii unei opoziții;
 - (c) depunerii unei cereri de decădere;
 - (d) depunerii unei cereri de declarare a nulității sau de transfer al unei mărci UE;
 - (e) depunerii cererii de înregistrare a unui transfer și a formularului de transfer sau a documentului menționat la articolul 13 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626;
 - (f) depunerii unei cereri de înregistrare a unei licențe;
 - (g) depunerii unei cereri de reînnoire a unei mărci UE;
 - (h) formulării unei căi de atac;
 - (i) împuternicirii unui reprezentant, sub forma unei împuterniciri individuale sau a unei împuterniciri generale;
 - (j) prezentării la oficiu a unei cereri internaționale sau a unei denumiri ulterioare în temeiul Protocolului referitor la Angajamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989 ⁽¹⁾.
- (2) Părțile la procedura în fața Oficiului pot utiliza, de asemenea:
- (a) formulare stabilite în temeiul Tratatului privind dreptul mărcilor sau în temeiul recomandărilor Adunării Uniunii de la Paris pentru protecția proprietății industriale;
 - (b) cu excepția formularului menționat la alineatul (1) punctul (i), formulare cu același conținut și format precum cele menționate la alineatul (1).
- (3) Oficiul pune la dispoziție formularele menționate la alineatul (1) în toate limbile oficiale ale Uniunii.

*Articolul 66***Comunicări ale reprezentanților**

Orice comunicare adresată Oficiului de către un reprezentant împuternicit în mod corespunzător are același efect ca și când ar proveni de la persoana reprezentată.

TITLUL IX

TERMENE*Articolul 67***Calcularea și durata termenelor**

- (1) Calcularea unui termen începe în ziua imediat următoare zilei în care a avut loc evenimentul relevant, fie acesta un act de procedură sau expirarea unui alt termen. În cazul în care actul de procedură este o notificare, evenimentul constă în primirea documentului notificat, sub rezerva unor dispoziții contrare.
- (2) În cazul în care un termen este exprimat în unul sau mai mulți ani, acesta expiră în anul următor relevant, în luna cu același nume și în ziua din lună cu același număr ca luna și ziua în care a avut loc evenimentul relevant. În cazul în care luna relevantă nu are o zi cu același număr, termenul expiră în ultima zi a lunii respective.

⁽¹⁾ JO L 296, 14.11.2003, p. 22.

(3) În cazul în care un termen este exprimat în una sau mai multe luni, acesta expiră în luna următoare relevantă, în ziua din lună cu același număr ca ziua din luna în care a avut loc evenimentul relevant. În cazul în care luna următoare relevantă nu are o zi cu același număr, termenul expiră în ultima zi a lunii respective.

(4) În cazul în care un termen este exprimat în una sau mai multe săptămâni, acesta expiră în săptămâna următoare relevantă, în ziua cu același nume ca ziua în care a avut loc evenimentul menționat.

Articolul 68

Prelungirea termenelor

Sub rezerva termenelor specifice sau maxime prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/1001, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 sau în prezentul regulament, Oficiul poate acorda o prelungire a termenului în urma unei cereri motivate. Această cerere trebuie să fie depusă de partea în cauză înainte ca termenul respectiv să expire. În cazul în care există două sau mai multe părți, Oficiul poate condiționa prelungirea unui termen de obținerea acordului celorlalte părți.

Articolul 69

Expirarea termenelor în cazuri speciale

(1) În cazul în care un termen expiră fie într-o zi în care nu se pot depune documente la Oficiu, fie într-o zi în care, din alte motive decât cele menționate la alineatul (2), nu se distribuie corespondența obișnuită în localitatea în care se află sediul Oficiului, termenul se prelungește până în prima zi în care se pot depune documente la Oficiu sau în care se distribuie corespondența obișnuită.

(2) În cazul în care un termen expiră fie la o dată la care are loc o întrerupere generală a expedierii prin poștă în statul membru în care își are sediul Oficiul fie, în cazul și în măsura în care directorul executiv a permis transmiterea comunicării prin mijloace electronice în temeiul articolului 100 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, la o dată la care are loc o întrerupere reală a legăturii Oficiului cu respectivele mijloace electronice de comunicare, termenul se prelungește până în prima zi de după întrerupere în care Oficiul este deschis pentru primirea documentelor și în care corespondența obișnuită este expediată sau în care legătura Oficiului cu respectivele mijloace electronice de comunicare este restabilită.

TITLUL X

REVOCAREA UNEI DECIZII

Articolul 70

Revocarea unei decizii sau a unei înscrieri în registru

(1) În cazul în care Oficiul constată din proprie inițiativă sau pe baza informațiilor corespunzătoare furnizate de către părțile la procedură că o decizie sau o înscriere în registru este supusă revocării în temeiul articolului 103 din Regulamentul (UE) 2017/1001, acesta informează partea afectată cu privire la revocarea prevăzută.

(2) Partea afectată prezintă observații cu privire la revocarea prevăzută în termenul specificat de către Oficiu.

(3) În cazul în care partea afectată acceptă revocarea prevăzută sau nu prezintă observații în termenul stabilit, Oficiul revocă decizia sau înscrierea. În cazul în care partea afectată nu este de acord cu revocarea prevăzută, Oficiul ia o decizie cu privire la revocarea prevăzută.

(4) În cazul în care revocarea prevăzută este susceptibilă să afecteze mai mult de o parte, alineatele (1), (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*. În respectivele cazuri, observațiile prezentate de către una dintre părți în temeiul alineatului (3) se comunică întotdeauna celeilalte sau celorlalte părți, cu invitația de a prezenta comentarii.

(5) În cazul în care revocarea unei decizii sau a unei înscrieri în registru afectează o decizie sau o înscriere care a fost deja publicată, revocarea respectivă se publică, de asemenea.

(6) Competența de revocare în temeiul alineatelor (1)-(4) îi revine instanței sau unității care a luat decizia în cauză.

TITLUL XI

SUSPENDAREA PROCEDURILOR

Articolul 71

Suspendarea procedurilor

- (1) În ceea ce privește procedurile de opoziție, de decădere și de declarare a nulității și procedura căii de atac, instanța sau camera de recurs competentă poate suspenda procedurile:
- (a) din oficiu, în cazul în care o suspendare este adecvată în circumstanțele cauzei;
 - (b) la cererea argumentată a uneia dintre părți în cadrul procedurilor *inter partes*, în cazul în care o suspendare este adecvată în circumstanțele cauzei, luând în considerare interesele părților și etapa procedurilor.
- (2) La cererea ambelor părți, în procedurile *inter partes*, instanța sau camera de recurs competentă suspendă procedurile pentru o perioadă care nu depășește șase luni. Suspendarea poate fi prelungită pe baza unei cereri a ambelor părți până la maximum doi ani.
- (3) Orice termene referitoare la procedurile în cauză, altele decât termenele pentru plata taxei aplicabile, se întrerup începând cu data suspendării. Fără a aduce atingere articolului 170 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001, termenele se recalculează ca reîncepând în totalitate în ziua în care se reiau procedurile.
- (4) După caz, în funcție de circumstanțele cauzei, părțile pot fi invitate să își prezinte observațiile în ceea ce privește suspendarea sau reluarea procedurilor.

TITLUL XII

ÎNTRERUPEREA PROCEDURILOR

Articolul 72

Reluarea procedurilor

- (1) În cazul în care procedurile în fața Oficiului au fost întrerupte în temeiul articolului 106 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, Oficiul este informat cu privire la identitatea persoanei autorizate să continue procedurile în fața acestuia în temeiul articolului 106 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001. Oficiul comunică respectivei persoane și oricărei părți terțe interesate că procedurile se reiau începând cu data stabilită de către Oficiu.
- (2) În cazul în care, în termen de trei luni de la data la care începe întreruperea procedurilor în temeiul articolului 106 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001, Oficiul nu a fost informat cu privire la numirea unui nou reprezentant, acesta comunică solicitantului sau titularului mărcii UE faptul că:
- (a) în cazul în care se aplică articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, cererea de înregistrare a mărcii UE se consideră ca fiind retrasă în cazul în care informația nu este prezentată în termen de două luni de la notificarea comunicării;
 - (b) în cazul în care nu se aplică articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, procedurile se reiau cu solicitantul sau titularul mărcii UE începând de la data notificării comunicării.
- (3) Termenele în vigoare în ceea ce privește solicitantul sau titularul mărcii UE la data întreruperii procedurilor, altele decât termenele pentru plata taxelor de reînnoire, reîncep din ziua în care se reiau procedurile.

TITLUL XIII

REPREZENTARE

Articolul 73

Numirea unui reprezentant comun

- (1) În cazul în care există mai mult de un solicitant, iar cererea pentru o marcă UE nu numește un reprezentant comun, primul solicitant numit în cadrul cererii, care are domiciliul sau sediul principal sau o unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională în SEE sau reprezentantul acestuia, în cazul în care a numit unul, este considerat

reprezentantul comun. În cazul în care toți solicitanții au obligația să numească un reprezentant autorizat, reprezentantul autorizat care este numit primul în cadrul cererii este considerat reprezentantul comun. Aceste dispoziții se aplică *mutatis mutandis* terților care acționează în comun pentru formularea unui act de opoziție sau pentru depunerea unei cereri de decădere sau de declarare a nulității, precum și cotitularilor unei mărci UE.

(2) În cazul în care în cursul procedurilor are loc un transfer către mai multe persoane și respectivele persoane nu au numit un reprezentant comun, se aplică alineatul (1). În cazul în care o astfel de numire nu este posibilă, Oficiul solicită persoanelor respective să numească un reprezentant comun în termen de două luni. În cazul în care nu se dă curs respectivei invitații, Oficiul numește reprezentantul comun.

Articolul 74

Împuterniciri

(1) Angajații care reprezintă persoane fizice sau juridice în sensul articolului 119 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, precum și avocații și reprezentanții autorizați înscrși pe lista menținută de către Oficiu în temeiul articolului 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 depun la Oficiu o împuternicire semnată pentru anexarea la dosar în temeiul articolului 119 alineatul (3) și al articolului 120 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 numai la cererea expresă a Oficiului sau în cazul în care există mai multe părți la procedura în care reprezentantul acționează în fața Oficiului, iar cealaltă parte solicită în mod expres acest lucru.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 119 alineatul (3) sau cu articolul 120 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, se solicită depunerea unei împuterniciri semnate, o astfel de împuternicire se poate depune în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Aceasta poate viza una sau mai multe cereri sau mărci înregistrate sau poate lua forma unei împuterniciri generale care autorizează reprezentantul să acționeze în toate procedurile în fața Oficiului la care este parte persoana care acordă împuternicirea.

(3) Oficiul specifică un termen în cadrul căruia se poate depune o astfel de împuternicire. În cazul în care împuternicirea nu este depusă în timp util, procedurile continuă cu persoana reprezentată. Orice etape procedurale realizate de către reprezentant, altele decât depunerea cererii, sunt considerate nerealizate în cazul în care persoana reprezentată nu le aprobă în termenul stabilit de Oficiu.

(4) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* documentului de retragere a unei împuterniciri.

(5) Orice reprezentant a cărui misiune de reprezentare s-a încheiat își păstrează calitatea de reprezentant atât timp cât încetarea împuternicirii acestuia nu a fost notificată Oficiului.

(6) Sub rezerva oricăror dispoziții contrare prevăzute în aceasta, împuternicirea nu este considerată a fi încetat în mod automat în raporturile cu Oficiul la decesul persoanei care a acordat-o.

(7) În cazul în care Oficiului i se comunică numirea unui reprezentant, numele și adresa profesională a reprezentantului sunt indicate în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626. În cazul în care reprezentantul care a fost deja numit apare în fața Oficiului, respectivul reprezentant indică numele și numărul de identificare atribuit reprezentantului de către Oficiu. În cazul în care mai mulți reprezentanți sunt numiți de către aceeași parte, aceștia pot acționa, fără a aduce atingere niciunei dispoziții contrare din împuternicirea acestora, fie în comun, fie în mod individual.

(8) Numirea sau împuternicirea unei asociații de reprezentanți este considerată o numire sau o împuternicire a oricărui reprezentant care își desfășoară activitatea în cadrul respectivei asociații.

Articolul 75

Modificarea listei de reprezentanți autorizați

(1) În temeiul articolului 120 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001, înscrierea unui reprezentant autorizat se elimină în mod automat:

- (a) în caz de deces sau de incapacitate legală a reprezentantului autorizat;
- (b) în cazul în care reprezentantul autorizat nu mai deține cetățenia unui stat membru din cadrul SEE, cu excepția cazului în care directorul executiv a acordat o derogare în conformitate cu articolul 120 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001;

- (c) în cazul în care reprezentantul autorizat nu mai are un domiciliu profesional sau un loc de muncă în cadrul SEE;
- (d) în cazul în care reprezentantul autorizat nu mai este împuternicit în sensul articolului 120 alineatul (2) litera (c) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (2) Oficiul suspendă din proprie inițiativă înscrierea oricărui reprezentant autorizat a cărui împuternicire de a reprezenta persoane fizice sau juridice în fața Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală sau în fața oficiului central pentru proprietatea industrială dintr-un stat membru, astfel cum se menționează la articolul 120 alineatul (2) litera (c) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001, a fost suspendată.
- (3) În cazul în care condițiile de eliminare nu mai există, o persoană a cărei înscriere a fost eliminată poate fi repusă pe lista reprezentanților autorizați, prin prezentarea unei cereri și a unui certificat în temeiul articolului 120 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (4) Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală și oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre în cauză, în cazul în care au cunoștință de orice eveniment relevant menționat la alineatele (1) și (2), informează prompt Oficiul în acest sens.

TITLUL XIV

PROCEDURI REFERITOARE LA ÎNREGISTRAREA INTERNAȚIONALĂ A MĂRCILOR

Articolul 76

Mărci colective și de certificare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 193 din Regulamentul (UE) 2017/1001, în cazul în care o înregistrare internațională care desemnează Uniunea este tratată ca o marcă colectivă UE sau ca o marcă UE de certificare în temeiul articolului 194 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, se emite, de asemenea, o notificare de refuz provizoriu *ex officio* în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 în următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care există unul dintre motivele de refuz prevăzute la articolul 76 alineatul (1) sau (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, coroborat cu alineatul (3) din articolul menționat sau la articolul 85 alineatul (1) sau (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, coroborat cu alineatul (3) din articolul menționat;
- (b) în cazul în care regulamentul care se aplică utilizării mărcii nu a fost prezentat în conformitate cu articolul 194 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001.
- (2) Mențiunea modificării regulamentului care se aplică utilizării mărcii în temeiul articolelor 79 și 88 din Regulamentul (UE) 2017/1001 se publică în Buletinul mărcilor Uniunii Europene.

Articolul 77

Procedurile de opoziție

- (1) În cazul în care este formulată o opoziție împotriva unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea în temeiul articolului 196 din Regulamentul (UE) 2017/1001, actul de opoziție conține:
- (a) numărul înregistrării internaționale care face obiectul opoziției;
- (b) indicarea produselor sau serviciilor menționate în înregistrarea internațională care face obiectul opoziției;
- (c) numele titularului înregistrării internaționale;
- (d) cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) literele (b)-(h) din prezentul regulament.
- (2) Articolul 2 alineatele (1), (3) și (4) și articolele 3-10 din prezentul regulament se aplică în scopul procedurilor de opoziție referitoare la înregistrările internaționale care desemnează Uniunea, sub rezerva următoarelor condiții:
- (a) orice trimitere la o cerere de înregistrare a mărcii UE se înțelege ca o trimitere la o înregistrare internațională;
- (b) orice trimitere la o retragere a cererii de înregistrare a mărcii UE se înțelege ca o trimitere la renunțarea la înregistrarea internațională referitoare la Uniune;
- (c) orice trimitere la solicitant se înțelege ca o trimitere la titularul înregistrării internaționale.

(3) În cazul în care actul de opoziție se depune înainte de expirarea perioadei de o lună menționată la articolul 196 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, acesta se consideră ca fiind depus în prima zi după expirarea perioadei de o lună.

(4) În cazul în care titularul înregistrării internaționale este obligat să fie reprezentat în procedurile în fața Oficiului în temeiul articolului 119 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 și în cazul în care titularul înregistrării internaționale nu și-a numit încă un reprezentant în sensul articolului 120 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001, comunicarea opoziției titularului înregistrării internaționale în temeiul articolului 6 alineatul (1) din prezentul regulament conține o solicitare pentru numirea unui reprezentant în sensul articolului 120 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 în termen de două luni de la data notificării comunicării.

În cazul în care titularul înregistrării internaționale nu desemnează un reprezentant în respectivul termen, Oficiul ia o decizie prin care refuză protecția înregistrării internaționale.

(5) Procedura de opoziție se suspendă în cazul în care se emite un refuz provizoriu *ex officio* al protecției în temeiul articolului 193 din Regulamentul (UE) 2017/1001. În cazul în care refuzul provizoriu *ex officio* a condus la o decizie definitivă de refuz al protecției mărcii, Oficiul nu se pronunță, rambursează taxa de opoziție și nu ia nicio decizie privind repartizarea costurilor.

Articolul 78

Notificarea refuzurilor provizorii întemeiate pe baza unei opoziții

(1) În cazul în care un act de opoziție împotriva unei înregistrări internaționale este depus la Oficiu în temeiul articolului 196 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau în cazul în care o opoziție este considerată a fi formulată în temeiul articolului 77 alineatul (3) din prezentul regulament, Oficiul emite o notificare de refuz provizoriu al protecției întemeiat pe o opoziție la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale („Biroul Internațional”).

(2) Notificarea refuzului provizoriu al protecției întemeiat pe o opoziție conține:

- (a) numărul înregistrării internaționale;
- (b) mențiunea că refuzul se bazează pe faptul că a fost depusă o opoziție, împreună cu o trimitere la dispozițiile articolului 8 din Regulamentul (UE) 2017/1001 pe care se întemeiază opoziția;
- (c) numele și adresa părții care a formulat opoziția.

(3) În cazul în care opoziția este întemeiată pe o cerere sau o înregistrare a mărcii, notificarea prevăzută la alineatul (2) conține următoarele indicații:

- (a) data de depunere, data de înregistrare și data de prioritate, dacă este cazul;
- (b) numărul de depunere și numărul de înregistrare, în cazul în care sunt diferite;
- (c) numele și adresa proprietarului;
- (d) o reproducere a mărcii;
- (e) lista bunurilor sau serviciilor pe care se bazează opoziția.

(4) În cazul în care refuzul provizoriu se referă numai la o parte dintre bunuri sau servicii, notificarea prevăzută la alineatul (2) indică respectivele bunuri sau servicii.

(5) Oficiul comunică Biroului internațional următoarele informații:

- (a) în cazul în care, în urma procedurilor de opoziție, refuzul provizoriu a fost retras, faptul că marca este protejată în cadrul Uniunii;
- (b) în cazul în care o decizie de refuz al protecției a devenit definitivă în urma unei căi de atac în temeiul articolului 66 din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau a unei acțiuni în temeiul articolului 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001, faptul că respectiva protecție a mărcii este refuzată în cadrul Uniunii;
- (c) în cazul în care refuzul menționat la litera (b) se referă numai la o parte dintre produse sau servicii, produsele sau serviciile pentru care marca este protejată în cadrul Uniunii.

(6) În cazul în care pentru înregistrarea internațională s-a emis mai mult de un refuz provizoriu în temeiul articolului 193 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 sau al alineatului (1) din prezentul articol, comunicarea menționată la alineatul (5) din prezentul articol se referă la refuzul total sau parțial al protecției mărcii în temeiul articolelor 193 și 196 din Regulamentul (UE) 2017/1001.

Articolul 79

Declarație de acordare a protecției

(1) În cazul în care Oficiul nu a emis o notificare de refuz provizoriu *ex officio* în temeiul articolului 193 din Regulamentul (UE) 2017/1001 și nu a fost primită nicio opoziție de către Oficiu în termenul pentru opoziție prevăzut la articolul 196 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, iar Oficiul nu a emis nicio notificare de refuz provizoriu *ex officio* ca urmare a observațiilor prezentate de către o parte terță, Oficiul trimite la Biroul internațional o declarație de acordare a protecției precizând că marca este protejată în cadrul Uniunii.

(2) În sensul articolului 189 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001, declarația de acordare a protecției prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol are același efect ca o declarație a Oficiului privind retragerea unei notificări de refuz.

TITLUL XV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 80

Măsurile tranzitorii

Dispozițiile Regulamentelor (CE) nr. 2868/95 și (CE) nr. 216/96 continuă să se aplice în ceea ce privește procedurile aflate în curs, până la încheierea acestora, în cazul în care prezentul regulament nu se aplică, în conformitate cu articolul 82.

Articolul 81

Abrogare

Regulamentul delegat (UE) 2017/1430 al Comisiei se abrogă.

Articolul 82

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Regulamentul este aplicabil de la data intrării în vigoare menționată la alineatul (1), cu următoarele excepții:
 - (a) articolele 2-6 nu se aplică actelor de opoziție depuse înainte de 1 octombrie 2017;
 - (b) articolele 7 și 8 nu se aplică procedurilor de opoziție ale căror etape contradictorii au început înainte de 1 octombrie 2017;
 - (c) articolul 9 nu se aplică suspendărilor efectuate înainte de 1 octombrie 2017;
 - (d) articolul 10 nu se aplică cererilor de prezentare a dovezii utilizării depuse înainte de 1 octombrie 2017;
 - (e) titlul III nu se aplică solicitărilor de modificare depuse înainte de 1 octombrie 2017;
 - (f) articolele 12-15 nu se aplică cererilor de decădere sau de declarare a nulității sau cererilor de transfer depuse înainte de 1 octombrie 2017;

- (g) articolele 16 și 17 nu se aplică procedurilor ale căror etape contradictorii au început înainte de 1 octombrie 2017;
- (h) articolul 18 nu se aplică suspendărilor efectuate înainte de 1 octombrie 2017;
- (i) articolul 19 nu se aplică cererilor de prezentare a dovezii utilizării depuse înainte de 1 octombrie 2017;
- (j) titlul V nu se aplică recursurilor depuse înainte de 1 octombrie 2017;
- (k) titlul VI nu se aplică procedurilor orale deschise înainte de 1 octombrie 2017 sau probelor scrise a căror perioadă de prezentare a început înaintea datei respective;
- (l) titlul VII nu se aplică notificărilor efectuate înainte de 1 octombrie 2017;
- (m) titlul VIII nu se aplică comunicărilor primite și formularelor puse la dispoziție înainte de 1 octombrie 2017;
- (n) titlul IX nu se aplică termenelor stabilite înainte de 1 octombrie 2017;
- (o) titlul X nu se aplică revocărilor deciziilor adoptate sau înscrierilor în registru efectuate înainte de 1 octombrie 2017;
- (p) titlul XI nu se aplică suspendărilor solicitate de părți sau impuse de Oficiu înainte de 1 octombrie 2017;
- (q) titlul XII nu se aplică procedurilor întrerupte înainte de 1 octombrie 2017;
- (r) articolul 73 nu se aplică cererilor de înregistrare a unei mărci UE primite înainte de 1 octombrie 2017;
- (s) articolul 74 nu se aplică reprezentanților numiți înainte de 1 octombrie 2017;
- (t) articolul 75 nu se aplică înscrierilor în lista reprezentanților autorizați efectuate înainte de 1 octombrie 2017;
- (u) titlul XIV nu se aplică desemnărilor mărcii UE efectuate înainte de 1 octombrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 martie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER
